

Byabladet

Nr 3 2020 • Årgång 21

**MER
LOKALT
BLIR DET
INTE**

Emigranter från Ådals-Liden

Manusinslämning för vinternumret senast 8 november

Byabladet

Jonathan Lange
lange.jonathan@protonmail.com
070 256 07 75

Prenumerationer:
Lisbeth Olsson
lisbetholsson@telia.com
0622-106 60
070 568 28 70

Redigering, Layout, annonser:
Birgit Lidström
birgit.lidstrom@yahoo.se
0727 22 11 20

Omslagsbild:
På bilden fr Viola Wassdahl, Iris Åkerlund, Olivia Wassdahl och Lilly Åkerlund.
Foto: Marie Lundin

Utgivning Byabladet 2020

Nummer	Vår	Sommar	Höst	Vinter
Manus-stopp	22 mars	24 maj	6 sept	8 nov
Utgivn. dag	8 april	11 juni	24 sept	26 nov

Övriga medarbetare i detta nummer:
Åsa Tova Bergh, Harriet Boman, Pia Fries,
Åsa Hedman, Elisabet Humlesjö, Lo Högborg,
Magnus Johansson, Lars Brasse Kantén,
Ann-Sofi Känngård, Marie Lundin, Björn
Lundkvist, Jannike Molander, Annelie Olsson,
J-P Olsson, N E Ritzén, Malin Spjuth och
Bernt Ove Viklund.

Byabladet behöver din hjälp

Tack, alla som hejar på! Det ger mig och alla andra ideella krafter som på olika sätt jobbar med tidningens produktion energi att fortsätta.

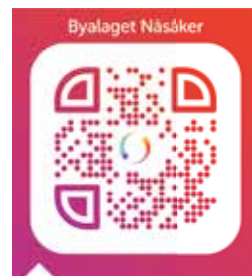
Det är här din hjälp behövs. Liksom de flesta tidningar i dag har även vi tappat annonsintäkter och fastän vi jobbar gratis behövs pengar till tryck och distribution. Vi hoppas därför att du vill bli Byabladssupporter och ge en spontangåva till Byabladet.

Alla bidrag, små som stora, tas tacksamt emot på vårt bankgiro 5015-6207 eller swisha till 1235489703.

Märk med Support Byabladet.

Tack för din gåva!

Birgit på layout-avdelningen

Innehåll:

Nipans framtid	4
Motorsågskörkort A+B	6
Möte om stigar och vandringsleder	7
Mäktig granstam i Krångeskogen	8
Många olika blomskötare	9
Följ med mig på en liten, liten tur	10
Coronan ställer till det för Byadraget	12
Brandmannas Brandskola	12
Alla vet vem man är	13
Brandman på jobbet-dagen	14
Västra United – Fotbollssamarbete	14
Våren och sommaren blev inte som tänkt	15
Återblickar på sommaren då "Ni-vet-vad-19"	16
Labyrinter	17
Slukhålsfunderingar	18
Hej min mormor	20
Emigranter från Ådals-Liden	22
Danspass på Kägelvallen	23
Systrarna Åsele- och Fjällsjöälven	24
Räddningstjänstens hjälp vid skogsbränder	25
Vad hände med den här turistsatsningen?	26
Midnattsloppet	26
Välkommen till världen	27
Fem snabba frågor	29
Skrått-Olle vid Hundforsberget	30
J-Ps Krugg & Tugg	32
Korsord	34
Lösning på Byakrysset 2	35

När vi precis trodde att vi hade löst det visar det sig att vi står inför en ny utmaning.

Byalaget måste hitta en ny lösning för Näsåkers-Nipan. Utan en bonde som kan ha djur i Nipan står området inför en osäker framtid. I det här numret finns flera inslag om Nipan. Det blir inte en fullfjädrad Nip-special, men väl en hel del Niprelaterat innehåll. Och vår Nipa kommer få mer uppmärksamhet om inte detta vore nog.

Det sägs att cirka hälften av alla som bor i Sverige är föreningsaktiva på något sätt. Samtidigt upplever många ett slags föreningskris. Där det är svårt att hitta volontärer och personer som kan ta på sig förtroendeuppdrag. Att jonglera privatliv, familjeåtaganden, jobb med ett föreningsengagemang är inte det lättaste. Samtidigt producerar föreningslivet ett oerhört stort värde. Idrottsföreningar fångar upp unga med trasslig familjebakgrund, idéburna föreningar hjälper nyanlända att komma in i samhället. Kulturföreningsevenemang ger livet mersmak.

En pusselbit i att hjälpa föreningslivet på vägen är nog att se till att det blir kul att engagera sig. Men hur gör en det? Som min kamrat Marita Castro uttryckte sig, så måste vi lära oss att hålla koll på energi in och energi ut. Även meningsfulla och roliga evenemang kräver energi och ork. Hur ser vi till att få tillbaka, eller skapa ny energi? Ett sätt kan vara att ordna roliga fester och evenemang för att uppmärksamma människors engagemang och att belöna oss själva.

I Byalaget Näsåkers Samverkan satsar vi nu på en sådan idé och bjuder in till att fira Nipans dag. Under denna vill vi tacka några eldsjälur specifikt och ordna en fest för att tacka engagerade kommuninvånare mer allmänt med mat, dryck och underhållning. Kanske kan en sådan dag ge ännu mer kraft, energi och inspirera fler bidrag som gör Näsåker till en bra plats att bo på och besöka.

*Jonathan Lange
Ordförande Byalaget Näsåkers Samverkan*

Byalaget

Byalaget Näsåkers Samverkan, Åsmon 125, 880 30 Näsåker. BG 5015-6207

Ordförande:

Jonathan Lange, 070-256 07 75
lange.jonathan@protonmail.com

Övriga ledamöter:

Elisabet Humlesjö, 070-399 61 85
elisabet.humlesjo@gmail.com

Jimmy Hofso, 070-52 729 14
transferan@icloud.com

Desirée Barroso, 070-41 00 479
annadesireebarroso@hotmail.com

L-O Eriksson, 070-209 07 45
loen.eriksson@telia.com

Tove Lager, 076-763 31 80
loen.eriksson@telia.com

Elna Melin, 070-376 48 59
elnamelin@gmail.com

Katrin Nilsson, 072-223 37 69
katrin.nilsson@utb.solleftea.se

Daniel Rutschman, 076-1128826
danielrutschman@gmail.com

Nipans framtid

Visitter i familjen Humlesjös glasveranda bredvid hotellet i Näsåker. Från tomten kan en se både forsen och ner längs Nipslänten.

Buskar och träd blir avlösta av betade gräsfläckar. Utsikten och det öppna landskapet var en gång en självklarhet, men är det inte längre.

När djurhållningens villkor ändrats så ändras också landskapet. Foton från förra sekelskiftet visar att området brukade vara ännu mer öppet än det är idag. Fram till cirka 1950 betade får, getter och små lätta fjällkor i branterna. Öppna områden växer snabbt igen när det inte finns betande djur som kan hålla efter.

De första pionjärväxterna som dyker upp när djuren försvunnit växer upp till en monokultur dominerad av al och hallonsnår. Den biologiska mångfalden som präglar det öppna beteslandskapet försvinner och med den flera rödlistade arter. På grund av alens grunda rötter binder den inte jorden bra. Till slut rasar den ner i slänten och drar med sig jorden ner. När djuren slutar beta i Nipkanten binds inte heller jorden av gräsrötter och jorden eroderas. Förloppet påminner om det som Journalisten Kristin Ohlson beskriver i boken "The Soil Will Save Us" (översatt Jorden kommer att rädda oss), om forskning som pekar mot att just djur som går fritt och betar gräs i flock också bidrar till att binda koldioxid i marken och därmed kanske bidrar till att minska utsläppen av växthusgaser.

De rasande Nipkanterna var en av orsakerna till att Byalaget Näsåkers Samverkan påbörjade det så kallade Nip-projektet. Nisse Humlesjö berättar att det hade funnits sakkunniga på plats, men att ingenting hände. Det ledde till att några inom Byalaget ilsknade till och tog kontakt med Länsstyrelsen. I Kom-

mittén började en plan formuleras och en strategi lades upp för hur ras skulle kunna förhindras samt överväxten stoppas.

Genom att gallra och få in betande djur i Niplandskapet kunde Nipan öppnas upp. Sedan såddes gräs in. Arbetet gav resultat och snabb effekt. Arbetsförmedlingen kunde ge bra stöd till gröna jobb och år 2006 var hela sex personer anställda för att sköta området och handleda ungdomar i arbetsmarknadsinsatser. Genom att söka bygdemedel kunde maskiner, motor- och röjsågar köpas in.

”Arbetsförmedlingen kunde ge bra stöd till gröna jobb och år 2006 var hela sex personer anställda för att sköta området.”

Röjning behövs där djuren inte kan eller vill beta, men även med maskiner är det för arbetsamt att röja hela området. Utan betande djur är det inte möjligt att hålla Nipan öppen. Staffan Näsström, kusin till Anders Näsström föreslog att ett bolag skulle bildas och fem kor av rasen Highland Cattle köptes in.

– Åh, de var fantastiska Nipröjare, berättar Nisse.

Bolaget drevs gemensamt fram till 2013. När Nisse gick i pension blev Anders ensam ägare. Han gick då över till Herfordshire-kor som är lättare att hantera än Highland Cattle.

Några tjänstepersoner från Sollefteå kommun var viktiga aktörer och kunde erbjuda stor hjälp när planerna på att återställa beteslandskapet utökades. Maria Danvind som kommun-ekolog och Åke Gullersbo utmärkte sig genom att göra stora insatser för området.

Utan betande djur är det inte möjligt att hålla niporna öppna, säger Nisse Humlesjö.

Tack vare Nip-projektet kunde Kärleksstigen och Kallkällestigen återskapas. Vägen ner till bastun och ladorna gjordes körbar med bil och en strandstig skapades. I det arbetet skapades en infrastruktur genom att bland annat gräva dräneringsdiken, som också håller i längden och gör området mer tillgängligt. Detta trots aggressiva krafter som snö, vatten och jordförflyttning. Flera evenemang och tillställningar har också kunnat ordnas i området såsom ornitologiska och botaniska vandringar. Nisse berättar hur:

– En tysk kille som jobbade i projektet skulle timra en bastukåta. Jag var på semester och plötsligt stod där en fullstor timrad lada. Den har varit en enorm tillgång för I första hand ortsbor men också besökare och givetvis under Urkult.

När medel för långtidsarbetslösa drogs in så innebar det att de ungdomar som jobbade i Nip-projektet fick väldigt lite ersättning. Nisse berättar att arbetsförhållandena blev närmast tvångslika när det skedde under hot om indragen försörjning och ungdomarnas motivation blev lidande. Byalaget tvingades i det läget sälja en del maskiner och efter det har istället bygdeavgiftsmedel sökts för restaurering av ladorna. Bidragen har också gjort det möjligt att bereda marken så att den blir bidragsberättigad betesmark. Men

att vara beroende av projektmedel skapar också begränsningar. Det finns inga medel att söka för underhåll.

Efter att Anders nu gått i pension och inte längre håller djur i Nipan så börjar området växa igen. Nisse började på egen hand röja för hand i Nipan och nu har en nip-grupp börjat uppstå som gör en stor frivillig insats för att hålla området öppet. Gruppen gjorde exempelvis en stor röjningsinsats i höstas och resultatet syns fortfarande. Men utan en långsiktig lösning för att hålla betesdjur i Nipan så kommer

området att växa igen. Nisse visar från makarnas trädgård träd som en gång var små och som nu blivit stora. På sikt kommer de att rasa och till slut kommer det bli ett hot för dem som äger fastigheter längs nipkanten. Byalaget letar nu febrilt efter någon som kan hålla betesdjur i Nipan men i skrivande stund finns ingen lösning.

”Om allt växer igen förlorar Näsåker sin själ.”

Nipan är viktig både för rekreation och livet i byn. Stora insatser görs och ännu större arbeten har genomförts för en öppen och frodig allmänning. Tack vare arbetet har antalet ras i Nipan minskat. Byns invånare kan vara stolta över ett vackert, öppet Niplandskap och över de upprustade ängsladorna. Den vedeldade bastun vid älvsstranden är en viktig mötesplats och betande djur bidrar till känslan av liv i området. Men hittas ingen bonde som vill ha betesdjur i Nipan så kommer den öppna Nipan bli ett avslutat kapitel i byns historia.

– Om allt växer igen förlorar Näsåker sin själ, säger Nisse.

Text och foto: Jonathan Lange

Nostalgi. Lågdorna nedanför niporna när de både slogs och hässjades.

Bert-Ove Ellingsson instruerar och påminner om att säkerhet är den viktigaste komponenten vid arbete med motorsåg.

Dimslöjor tillsammans med en sprakande eld är den bästa lektionssalen.

Thomas Nyman och Anders Hallin känner på en amerikansk tvåmanssåg från 1950-talet.

Motorsågskörkort A+B

Fem näsåkersbor träffades under en tvådagarskurs för att ta motor-sågskörkortet A+B.

En viktig och nödvändig utbildning för att kunna delta i den fortsatta röjningen av Näsåkersniporna på ett säkert sätt. Deltagarna utbildades av kunniga Bert-Ove Ellingsson.

Nip-projektet är en satsning som påbörjades redan 2001 av Byalaget och syftar till att hålla marker och kulturlandskap runt Näsåkersniporna öppna. Under många år har Anders Näsström och hans kor gjort en stor insats runt Näsåkers vackra område, Kärlekstigen, vid ängsladorna, längds älven och runt Bastuvallen. Anders har nu gått i pension och slutat med djurhållning. Därför har det nu i sommar gått kor inlånade från Ramsele som betat i hagarna.

”Nipröjarna” kallar sig ett gäng näsåkersbor som träffats ideellt med jämna mellanrum för att arbeta vidare med att öppna upp och underhålla detta fantastiska område av vår by. Under sensommaren och hösten har det startats uppröjning i områden mellan ängsladorna och hållristningsområdet. En del av spången som byggdes för ett antal år sedan

har rätats upp och träd och ris som gjort att området blivit otillgängligt tas nu åter bort. Byalaget hoppas att fler uppmärksammar detta superfina promenadstråk och vill också välkomna fler ideella krafter att hjälpa till med röjningen. Mycket av arbetet är att släpa ris, så den som känner sig manad att delta, behöver inte ha någon särskild erfarenhet. Huvudsaken är att du vill ha trevligt och inte har något emot att röra på kroppen och fika i solen.

Motorsågsgruppen träffades under två soliga septemberdagar nere vid Bastuvallen. De nöjda deltagarna tycker att alla utbildningar borde ha sina teoretiska genomgångar till sprakande eld och glittrande älv med dansande dimslöjor, bättre lektionssal kan ingen få. Gruppen instämde också på att alla som ska lära sig köra motorsåg borde få nöjet att ha Bert Ove som lärare. Lugn, pedagogisk och kompetent med sina 40 års erfarenhet av avverkning och röjning med motorsåg. Förutom många skratt, grillkorvar och fikastunder så fick gruppen träna på säker trädfällning och säkerhet vid arbete med motorsåg.

Kursen avslutades med att deltagaren Göran Frisk visade upp några av sina veteranmotorsågar. Göran har en häftig samling av äldre motorsågar som vi hoppas att han en dag gör ett litet museum av. Mycket sevärt för den intresserade! Gruppen kunde konstatera sin tacksamhet för motorsågens utveckling särskilt angående vikt och säkerhetsanordningar som tillkommit med tiden.

*Hälsningar från Nipröjarna
Foto: Malin Spjuth, Nisse Humlesjö
och Anders Hallin*

Göran Frisk visar sin samling av veteranmotorsågar.

Möte om stigar och vandringsleder

Engagerade deltagare vid möte om vandringsleder i Näsåker med omnejd. Från vänster: Lasse Englund, Tage Henriksson, Tove Lager, Florian Bohn, Nisse Humlesjö, Elisabet Humlesjö och L-O Eriksson.

En ny dragning av Ådalsleden mellan Fransåsen och Västtanbäcksmön. En heltidsanställd kraft hos kommunen som röjer och ansvarar för röjning av stigar och leder.

Det var några av förslagen som kom fram vid ett möte i augusti om skötsel och förvaltning av stigar och leder i Näsåker med omnejd.

Sollefteå kommun siktar på att bli utnämnd till Sveriges Friluftskommun 2023.

För att kunna få utmärkelsen behöver kommunen kunna visa att man arbetar långsiktigt med friluftsfrågorna och att det blir enkelt för invånarna att välja en aktiv fritidssysselsättning utomhus.

Ett led i detta är att se över skicket på olika stigar och vandringsleder för att undersöka på vilket vis kommunen kan bidra till underhåll och långsiktigt förvaltande av dessa.

I Näsåker och Resele finns det en mängd olika stigar, leder och ströv-

områden som i huvudsak underhålls av ideella krafter.

– Men många av oss är gamla och vi trillar ju av pinn, en efter en, säger Tage Henriksson som vistas mycket i skog och mark och ägnat många timmar åt att pyssla om Forsåsbodarna och stigarna dit.

– Det skulle behövas en centralt anställd person hos kommunen som själv kan röja och ansvara för att det röjs, tycker Elisabet Humlesjö.

I många fall råder det oklarhet om ansvarsfrågan, exempelvis när det gäller stigen mellan strandängarna och hållristningarna, en sträckning som tillika är en delsträcka av Ådalsleden. Här behövs en skötsel- och ansvarsplan.

Själva Ådalsleden börjar i Kullberg ovanför Junsele och sträcker sig ner till Ed ovanför Sollefteå där den ansluter till Nipleden. Leden finns med i en påkostad vandringsguide och marknadsförs även via en av Höga Kustens hem-

sidor, men många delsträckor längs leden är rejält eftersatta och skulle behöva röjas och skyltas betydligt bättre än idag.

När det gäller den nuvarande dragningen mellan Fransåsen och Västtanbäcksmön var det flera på mötet som menar att det vore klokt att försöka dra om sträckan, så att den viker av ner mot Hålafors och Stormön och går längs älven istället för över ett kalhygge.

Några intresserade har redan börjat lokalisera en gammal farväg som skulle kunna röjas upp och göras i ordning. Men en av förutsättningarna för en ny dragning är att markägarna är med på förslaget.

Informationen och synpunkterna som kom fram under mötet kommer bland annat att tas med i projektet Arena Inland Höga Kustens arbete med naturturism i Västra.

Text & foto: Åsa Hedman

Mäktig granstam i Krångeskogen

Sven Frisendahl mäter omkretsen på "storgrana" som han träffade på första gången för 63 år sedan.

Beviset: minst 270 cm i omkrets.

"Storgran" står det på den nästan bortnötta texten på en skylt i diket.

Där Krångbodarna en gång låg, finns en riktigt kraftig gran.

Det finns gissningar på att den kan vara uppåt 200 år, men ingen vet.

Redan på 1930-talet var den så stor att ingen i Svanö AB:s huggarlag ville fälla den, trots att huggaren skulle fått hela 25 kronor för besväret.

Kjell Lidgren i Krånge vill gärna att "storgrana" ska uppmärksammas i Byabladet, så jag åker dit med Sven Frisendahl i Häxmö som får visa vägen.

Högg för hand

Sven bodde hela vintern 1957 på Krångbodarna tillsammans med Kjell Lidgren och Gottfrid Heikström då de högg åt Svanöbolaget. De högg för hand och körde ut virket med häst längs kraftlinan

förbi Silvermyren till ett avlägg vid Edselevägen.

– Det var väldigt mycket snö som skulle skottas längs körvägarna, minns Sven.

Sven som då var 16 år berättar att han fick mycket hjälp av Kjell som var sju år äldre och hade bott på fäboden och huggit i skogen med sin pappa första gången redan 1947 när han bara var 13 år.

Fina minnen

– Den tiden är ett av de finaste minnen jag har, pappa lärde mig så mycket, berättar Kjell.

– Det är ju många som har varit där i skogen och huggit timmer under årens lopp, men storgrana har ingen velat röra, så hon är verkligen värd ett besök, säger han.

Krångbodarna är för länge sedan

borta och vallen helt igenväxt. Men granen står kvar. Trots att den börjat torka och inte längre har några barr är den en mäktig syn med sin omfångsrika stam och sitt kraftiga grenverk.

– Jag minns hur jägarna använde grenarna till att hänga upp kött på, berättar Sven samtidigt som han mäter upp omkretsen på stammen.

Mellan 270 och 272 cm i brösthöjd kommer vi överens om att den är.

Text & foto: Åsa Hedman

Så hittar du till "Storgrana":

I Krånge tar du av mot Edsele, efter 5,5 kilometer svänger du in till höger på Kilsjövägen. Efter 2,2 kilometer finns en liten skylt i diket på vänstersida som det står "Storgran" på. Därifrån följer du en stig cirka 75 meter in i skogen.

Ingela Nilsson på Ingelas Café har velat ha mycket rosa blommor i sin låda.

Elna Melin från Byalaget är den som håller i blomlådorna.

M ånga olika blomskötare

Sedan ett par år tillbaka är det en undergrupp till byalaget som ser till att det finns blomlådor längs Storgatan. Redan vid mackenträffar man på den första och sedan följer den ena praktfulla lådan efter den andra ända bort till Pelle Molins väg.

Markusgården bakom Coop och Flintabaren uppe vid Riks 90 har också var sin låda som de sköter om.

– Vi fixar lådor, jord och blommor och sen är det olika personer som ansvarar för var sin låda under sommaren, berättar Elna Melin som organiserar det hela.

I år var det Anders Näsström som körde ut lådorna på plats.

– Vi handlar plant utifrån de ansvarigas önskemål och planterar också om de vill det, berättar Elna. (Vi inkluderar Anna Ferm och Margareta Eriksson.)

Plantor och jord finansieras av lokala sponsorer.

– Det känns viktigt med blommor längs bygatan, menar Elna.

Marie Aleman har valt ut och planterat mycket gult i den låda som hon ansvarar för.

NIPANS DAG

Byalagets Nipgrupp bjuder in till firande av 20 års arbete med att bevara vårt vackra niplandskap.

Välkommen till Bastuvallen

Lördag 3 oktober 14 – 17

Byalaget bjuder på Mat, öl och saft + Kaffe, Tal och Underhållning

Coronan och utskänkingsregler kräver att du anmäler dig med namn på dig och dina medföljande till lange.jonathan@protonmail.com

alternativt till Jonathan Lange på telefon eller SMS 070 256 0775.

OBS! Ingen bilparkering. Endast handikappfordon och transporter med av och påstigning vid grinden på vägen till Bastuvallen. Gå ner från hotellet på de fina stigarna längs älvstranden eller på stigen som leder förbi kalkkällan ner till Bastun.

OBS! VI HÅLLER AVSTÅND och TVÄTTAR HÄNDERNA MED HANDSPRIT!

Gör Bernt Ove Viklund sällskap

Följ med mig på en liten, liten tur...

Två böcker. Två böcker tog jag med mig när jag packade inför mitt fortsatta uppdrag mitt i Ångermanland, nära Näsåker.

Aldrig, aldrig åker jag in i markerna utan att ta med litteratur. Allt packande var klart och kylväskan med en del färskvaror också. När jag väl kom iväg var böckerna intill mig, de var "medpassagerare". Jag tog med mig Racel Carsons "Tyst vår". Och Woddy Guthries "Hela härligheten". Båda är klassiska publikationer. Carsons bok fick jag av min så saknade mamma. Det var sent 1960- tal. Alla som tänker på miljöfrågorna gör bäst i att, helt enkelt, läsa den. Ni som läst den, läs den ännu en gång. Om ni inte redan gjort det? Guthries bok köpte jag 1978. Det var på ett antikvariat centralt i Stockholm. Alla som är insatta i klassamhället och dess förtryck måste läsa den. Har ni läst den, läs den då igen. Båda böckerna är vältummade. De blir aldrig inaktuella. Om någon riktigt tokig jävul skulle få för sig att (försöka, utan att lyckas, så klart!) sätta mig på en öde ö och fråga vilka böcker jag vill ha med mig, blir det dessa två. Nu är det så här, jag kan gärna dela av mig från mitt rum fyllt av böcker, men den som knycker dessa två böcker lovar jag att spåra jorden runt och ta tillbaka dem. Tjuven lovar jag att spåra till Yttre Mongoliet eller Patagonien eller vart som helst här i världen. Så värdefulla är dessa böcker. De är mina. Och mina barns.

”Även denna gången åkte jag ned till Nämforsen som då var igång, frisläppt, något den ska vara året runt!”

Det finns andra vägar att åka dit jag ska. Men jag föredrar allra oftast vägen förbi Näsåker. Där rullar jag som vanligt stillsamt förbi. Även denna gången åkte jag ned till Nämforsen som då var igång, frisläppt, något den ska vara året runt! Finns där några fler än jag som vill bli "forskramarer"? Kom igen nu, det vore väl ett radikalt hålligång det! Denna tanke har jag nämnt många gånger vid samtal både här och där. Och jag är långtifrån den ende som tycker det. Även om jag inte hört någon prata om att "krama forsen".

Jag åkte över stora vägen. Stillsamt körde jag uppåt Åssjön. Ljuset över sjön skulle jag så gärna vilja beskriva, men till det räcker inte mina ord till, just nu. En bit upp efter vägen stannade jag vid bäcken som rinner ur Oxsjön och Valptjärnarna. Helt stilla fyllde jag mina handkupor med det friska vattnet och lät bäcken stilla min törst. Mina tankar kom sig av att jag studerade vattnets rörelse, jag blev ett med vattnet. Och vattnet blev ett med mig. Längre upp i markerna, efter några

dygn inne i markerna, stannade jag till igen vid en bäck som lockade på mig. Då satt jag så stilla att en liten bäcköring kom förbi. Jag tänkte då åter igen på att jag slutade meta i bäckar i oktober 1980. Det var då jag blev pappa första gången. Livet blev så mycket större då. Och inte kunde jag då fortsätta bäckmeta som jag gjort sedan jag var barn. Sedan dess "fiskar" jag enbart med ögonen. Bäcköringarna blev en av så många påminnelser av det mirakulösa i att få finnas till en stund här i världen.

”Bäcköringarna blev en av så många påminnelser av det mirakulösa i att få finnas till en stund här i världen.”

De små fiskarna blev såsom färggranna delar av det kosmiska allt. Vad jag sett sedan dess vid alla bäckar jag stannat vid genom åren är simmande "smycken". Några av mina bäckfiskande vänner tycker jag blivit alldeles tokig. Men det tycker inte jag.

Jag kunde helt enkelt inte bryta skallen av dem längre. Bäcköringarna förenar det stora. Med det lilla.

Mina perspektiv djupnar. Ju äldre jag blir förenas det stora och det lilla. Det är så gott att åldras. Ofta tänker jag på familj och vänner vilka inte längre finns kvar i jordelivet. Jag betraktar den gångna tiden som något vilket ömt måste vårdas, att vara rädd om... För mig finns den tiden även i nuet, och i framtiden...

När jag kom till Karvsjön-Storsjön stannade jag till. Ringde två av mina barn. Min äldsta son, Jon, svarade. Jag sa att jag saknar honom. Han sa detsamma. Men att vi snart skulle träffas. Jag ringde från den första och hittills enda upptäckta boplatzavallen från stenåldern i Ådals-Lidens socken. Och att det var vi båda som dokumenterade den. Genom mobilen kom min sons leende. Min yngsta dotter, Ellen Lovisa, svarade också. Jag sa att jag saknar henne. Hon sa detsamma. Men att vi snart skulle träffas. Jag berättade var jag var. Hennes leende framkallades. Hon mindes att vi med hennes vänner tog ett snabbt dopp nära boplatzavallen. Det var i samma veva jag tog dem till färskas spår av en björnhona med två ungar. Det var på en skogsväg där det fallit regn någon dag innan. Spåren var mycket tydliga. Dottern

Storsjön – "Söderhavet" anas...

min mindes det mycket väl. Hon och hennes vänner lade sina händer intill björnhonans avtryck. Jag hoppas att de aldrig glömmer denna händelse. Vi var då på en skogsväg hitanför Jansjö.

När jag åkte vidare i lugn och ro längs vägen mot Kattajärvensjöarna lyssnade jag på en av vår tids största manlige barder, Bob Dylan, historieberättaren, och Joan Baes, hon med den himmelske rösten och ett gitarrspel som är ren lyrik, bland många många många andra vilka följer mig längs min livsstig...

Fortsätt på sid 28

Vackerlandet – Arkeologikurs 3-4 oktober

Under helgkursen i de höstfärgade markerna kommer lärarika besök att göras vid stenåldersboplatser, fångstgropar och samiska härdar. På avstånd kommer vi även att betrakta en plats där hållmålning finns. Vi kommer att befinna oss i Ådals-Lidens, Skorpeds och Anundsjö socknar där vi även siktar in oss på nyupptäckter. Inga förkunskaper behövs. Unga som äldre är varmt välkomna att anmäla sig! Antalet platser är begränsat.

Med tanke på pandemin gäller samåkning endast för personer vilka lever tillsammans.

Vi träffas på parkeringen vid COOP i Näsåker lördagen den 3 oktober senast kl 10. Dagen avslutas omkring kl 16. Samma plats och tid på söndag. Medtag kläder efter väder och matsäck.

Frågor om kursen, kostnad och boenden och anmälan senast måndagen den 28 september till kursledaren, Bernt Ove Wiklund, arkeolog: 070-607 62 32, bernt.o.v@outlook.com

Coronan ställer till det för Byadraget

Som ni nog märkt har inte Byadraget varit öppet på länge som vanligt på fredagarna.

Orsaken är att Coronan gör att vissa i arbetsgruppen inte kunnat vara så aktiva som förut med Byadraget.

Vi behöver bli fler som kan hjälpa till för att Byadraget skall kunna

hålla öppet tills allt blir normalt igen. Det finns så mycket bra kläder och grejer där som just nu inte når sina nya användare. Och det tycker vi är synd. Även vår uppskattade fikahörna står tom.

Vi behöver några som kan ställa upp i höst. En gång är bättre än ingen gång, två tillfällen är ännu bättre. Den som jobbar på Byadraget får själv handla för halva priset. Om du inte varit med tidigare så går vi igenom allt innan du skall hålla öppet. De flesta swishar nuförtiden så det blir inte så mycket kontantkassa att ta hand om.

Hör av dig till Anna Ritzén 070-355 04 60 eller till Elisabet Humlesjö 070-399 61 85 om du vill ställa upp eller bara fråga närmare om Byadraget.

Trots Coronan är det både ett fint hallon- och äppelår i trädgården.

Elisabet Humlesjö

Brandmannas Brandskola

Helgen efter skolvslutningen genomfördes årets första Brandmannas Brandskola.

Vi samlades vid Brandmuséet och dagen började med en samlingsövning där barnen lotsade varandra genom en bana. Där var man tvungen att kliva över och krypa under hinder med förbundna ögon. Precis som blindstyrelse i Daidalos.* Därefter var det en kort genomgång om skogsbränder. Övningen som följde var att gå en och en från hembygdsgården ner till badplatsen och räkna skogsbränder efter stigen. Nere vid badplatsen fick barnen prova på att släcka bränder som det

gjordes förr i tiden. Barnen bildade en kedja och skickade hinkar fyllda med vatten från älven upp till en brandspruta. Två barn pumpade vatten och ett tredje barn siktade mot en badbalja där målet var att fylla badbaljan med vatten tills att plastbollen i baljan flöt ut. För att alla skulle få prova alla moment bytte de plats med jämna mellanrum. När bränderna var släckta återvände vi till Brandmuséet och alla fick välja varsin glass på Näsåkers camping.

Annelie Olsson,
Räddningstjänsten Höga Kusten-Ådalen

*Barnprogram på SVT

Från vänster: Abdoulai, Wilma, Mia, Fanny och Milliecent. Liggande längst fram, Brisa.

Alla vet vem man är

Hur är det att bo på en liten ort som Näsåker, eller Junsele, när man är ung?

Jag älskar Näsåker, men jag är inte längre ung. Jag har ett helt annat perspektiv och min ungdom tillbringade jag i Göteborg.

Jag frågade några elever i nian i Junseleskolan, vad de tycker om stället där de bor.

Vad är bra? Vad är dåligt?

Brisa, som bor i Näsåker, säger med ett ironiskt leende: "Näsåker är en väldigt fin liten byhåla." Hennes klasskamrat Mia, som bor i Åsmon, tycker att Näsåker och dess befolkning är väldigt inkluderande, att här tar man verkligen emot alla slags människor.

– Det finns inte ett skit att göra, säger Wilma.

– Det enda som är kul, är att köpa runt med sin epa, säger Mia.

Hon tillägger dock med skärpa, att det är inte de som kör epor som burnar om nätterna, utan de som precis har fått körkort för bil, som kör runt och försöker väcka uppmärksamhet.

Fanny håller med.

– Här är tråkigt, det finns inget att göra.

– Jo, om man har fantasi, säger Mia. Det behöver ju inte vara någon vuxen som hittar på vad man ska göra, eller organiserar aktiviteter. Egentligen finns det ju massor att göra, om man använder sitt eget huvud.

Det är tanken på framtiden som känns jobbig. Milliecent längtar bort, till en större stad, där man är friare i sin egen person, där ingen redan vet allt om en och där det finns fler möjligheter till utbildning och jobb. Brisa vill flytta någonstans där folk är mindre dömande.

– Här i Näsåker uppstår lätt rykten som sprids som skit-snack och det är liksom baksidan av att alla vet man är. Eftersom det inte händer så mycket, blir varje liten incident jättestor och kan gå runt och pratas om hur länge som helst.

Abdoulai, som kom till Sverige från Guinea som fem-åring och bor i Junsele, trivs här. Han har inte riktigt försonats med de kalla, mörka, långa vintrarna, men är på god väg. Han åker lite slalom, säger han. Man måste ju ta seden dit man kommer. Han gillar tryggheten här.

– När alla känner varandra, vet man att man kan få hjälp om man behöver det.

Han är inte alls bekymrad över att det här att alla vet vem man är, skulle innebära någon nackdel. Någon gång vill han återvända till Guinea, men inte för att stanna där. Han betraktar Junsele som sitt hem.

Något som alla från Näsåker är eniga om, är att Näsåkersskolan var bra. De längtar ibland tillbaka till den, nu när de går i Junseleskolan. Där hade de bättre, närmare kontakt med lärarna och Eva Edberg är den bästa läraren i världen, säger de och Annelie Lindgren är den bästa rektorn.

– När något hände på skolan, säger Milliecent, så ingrep Annelie direkt och såg till att problemet löstes. Sådant tar längre tid på Junseleskolan.

– Det som är bra med Junseleskolan, tycker Mia, är kanske att man känner sig friare här, men det har ju också att göra med att vi är äldre nu och faktiskt får mer ansvar själva.

– Och så är det nära till kiosken, säger Milliecent. Det är bra.

Text och foto: Jannike Molander

Besök hos Annelie Olsson, Vattenfall.

Besök hos Johan Kjellqvist, Markusgården.

Besök hos Greger Albertsson, Solatum.

Brandman på jobbet-dagen

Första tisdagen i september anordnas årligen den nationella "Brandman på jobbet-dagen".

Till Näsåker kom vår chef Johanna Engström. Hon besökte oss deltidsbrandmän på Vattenfall, Solatum, Markusgården och Kilåmons Plantkola.

Syftet med dagen är att hylla och uppmärksamma landets alla deltidsanställda brandmän och deras huvudarbetsgivare. Förhoppningen är att det ska skapa en dialog kring

yrket och att fler ska bli nyfikna på yrket. För tänk om det är ett yrke som skulle passa just dig?

Det kommer att anordnas en "prova-på-kväll" för tjejer längre fram. Ett utmärkt tillfälle att få prova på olika arbetsmoment, få insikt i vad det innebär att vara brandman och möjlighet att göra rullbandstestet.

För räddningstjänsten i Näsåker har sommarens sammanfattningsvis inneburit få larm. Att vi inte får åka ut på IVPA (i väntan på ambulans)

just nu är en del av förklaringen, men även vad det gäller övriga larm har det varit få uttryckningar. Ändå har det rört sig många människor här omkring, både vi som bor här och turister. Det kan såklart vara en tillfällighet, men kan kanske även vara så att många är lite mer försiktiga överlag, har lite och tar det lite lugnare rent generellt?

*Annelie Olsson,
Räddningstjänsten Höga Kusten-Ådalen
Foto: Johanna Engström*

Västra United – Fotbollssamarbete

Alla barn och ledare samlade i Junsele.

Här i Ådalsliden finns det många fotbollsspelande barn och att få ihop 3-mannalag och 5-mannalag är inga problem.

Men ju äldre de blir desto fler spelare ska det vara på planen. För alla småbyar är det svårt att själva skapa fotbollslag för lite äldre spelare. Av den anledningen har ett samarbete startats. Där ingår Ådalsliden, Junsele, Ramsele, Backe och Resele. Samarbetet går under namnet Västra United.

Första fotbollsträffen ägde rum i Junsele den 1 augusti. Två ledare från ÅFF* tog med hjälp av lokala tränare hand om drygt 50 barn. Fokus låg på att få spela mycket och dessutom spela tillsammans med barn i samma ålder. Medan barnen kämpade på var det informations-träff för föräldrarna. Ambitionen är att vi ska träffas och träna tillsammans med jämna mellanrum.

Vid lunchtid bjöds barnen på korv, festis och banan. Rasten innebar en stunds vila för en del medan många fortsatte att jobba med fotbollen. Dagen avslutades med tränarinformation och en spelstund.

Det är så roligt att samarbetet är igång och mycket glädjande att ÅFF vill vara behjälpliga på vår nya resa med instruktörer på plats, utbildning av ledare, information och goda råd.

*Fotbollssektionen ÅSK, genom Annelie Olsson
Foto: Helena Moström*

*ÅFF – Ångermanlands fotbollsförbund

Våren och sommaren blev inte som tänkt...

Denna vår och sommar har inte varit sig lik med kulturen i Näsåker. Ja, sedan i mars då allt blev inställt.

Men lördag den 27 juni kunde vi inte hålla oss längre, då hade vi en konsert i Ådals-Lidens kyrka med en grupp som heter Klot. Kyrkan är en bra lokal att samla 50 personer på med betryggande avstånd. Och suget på kultur var stort, så 50 personer kom.

Lördag den 18 juli var vädret fint, så vi hade en picknick-konsert på festplatsen med A Choir Of Ghosts och Mamma Dunder Trio. Det var glädjande att se folk kommande med sina filter och picknickkorgar. Det blev snabbt fullt så vi fick stoppa folk i grinden.

Lördag den 5 september hade vi en helkväll på Kägelvallen i Åsmon med gruppen Wittmar och Mamma Dunder på scen. Det blev en härlig kväll i Åsmon.

I skrivandets stund är även Kägelvallen bokad lördag 26 september då Genuin Mezziga gästar oss. Det är ett afroband som fick pris som årets nykomling på folk- och världsmusik galan i Stockholm.

Det är vad Club Sebastian har fått till under denna coronasommar.

Även kyrkan har haft musik med den lokala gruppen Inspirat som var en uppskattad musikgudstjänst söndag den 2 augusti. Urkult Kulturfloode har också haft en konsert med folkmusikgruppen Breda Gatan i Ådals-Lidens kyrka i augusti.

Ja, kulturen måste leva, så vi jobbar på med att skapa upplevelser för bygden.

Lars Brasse Kantén, Club Sebastian

Klot.

A Choir of Ghosts.

Breda Gatan.

NÄRODLAT & EKOLOGISKT

- Victors Mat & Grönt
- Lilla Gården Forsåsmon
- Häxmo Lamm & Grönt
- Mari & Petter i Åsmon
- Lasse & Phine i Krånge
- Ola i Holme
- Uppströms Gård m fl

SKÖRDEMARKNAD – Uppströms Jurtcafé – Forsås, Näsåker
Lördag 26 september, kl 11-15. Servering. Välkomna!

Återblickar på sommaren då "Ni-vet-vad-19" störde verksamheten

I år celebrerar vi 16 år som Hundkursgård i Västernorrlands inland. Det blev, av fullt begripliga skäl, ett tämligen tunt firande.

Men desto viktigare är ändå att vi i skrivande stund, trots allt, mår bra.

Perspektivet är globalt.

Det pågår en pandemi och det hela är så oerhört mycket större än frågan om huruvida vi vågar konsumera materia eller tjänster.

"Överlevnad" är ett begrepp som idag tämligen slarvigt används i en överförd betydelse: "Skoaffärens överlevnad hotad. Korvkiosken förblöder. Hundelsboden dör."

Det gör mig lite beklämd. LIV och DÖD är väldigt stora ord.

Hjärtslag. Puls. Andning.

Plånboken kan inte få något magsår. Bankkontot drabbas inte av tumörer.

Alla drabbas vi på något sätt av Covid 19. Vi måste ta oss igenom detta tillsammans – och, ja, mycket kommer att förändras under resans gång.

Men prio ett är ändå Överlevnad, i ordets sanna betydelse.

Jag är en av de där småföretagarna som är alldeles för liten att ha någon nytta av de insatser som görs för att rädda olika verksamheter. Allt jag kan göra är att försöka hålla mig vid liv, bokstavligen. Precis som alla andra, med eller utan företag.

Man behöver inte lämna byn för att begripa att det är ett högst otrevligt virus som härjar därute. Vi får rapporter från stora världen.

Vänner som sliter hund inom storstädernas sjukvård. En seren tystnad i luftrummet kring flygplatserna. Affärskunder iklädda fantasifulla heltäckande utstyrslar inklusive syrgastub. Glest på Birstas gigantiska parkering.

Tiden i "corontän" har väckt en hel del kreativitet. Projekt som länge legat i träda, skuffats undan till förmån för att fysiskt ta sig till

diverse platser, har nu fått ro att växa.

Tänker på Jacke Sjödens fabulösa "äntligen-börja-göra-videos-karriär" – eller det faktum att bokförlagen får in påtagligt många fler manuskript. Folk pysslar i sina trädgårdar, kommunen drunknar (nåja, bildligt i alla fall!) i bygglovsansökningar och utbudet på webinarier har aldrig varit större.

Känner mig privilegierad som bor just där jag bor. Trots allt kan jag ta mig ut med hundarna, heja på grannarna, ta en promenad med någon vän eller bjuda på "corontänka" på baksidan.

Kanske är det inte så stor skillnad? Att planera sina inköp och att inte räkna med dygnetruntservice eller någon större ström spontanbesök är vi väl redan vana vid?

”Vår största utmaning kanske är att möta oss själva, utan livlinor i form av ständiga möjligheter att dra vidare till något annat, konsumera något nytt?”

Tanken på att vara beroende av samma tränga hiss som resten av husets 30 familjer känns inte lockande, det låter som en betydligt strängare "corontän" än den version vi lever med.

Vår största utmaning kanske är att möta oss själva, utan livlinor i form av ständiga möjligheter att dra vidare till något annat, konsumera något nytt?

I normala fall har HUNDraelvan varit i full gång med kurser varje helg sedan mars. Ett välladdat sommarprogram ligger alltid färdigt i april och de flesta långväga gästinstruktörerna har bokats drygt ett år dessförinnan.

Men just det här året lyste det vanliga arbetsresultatet med sin frånvaro. De ambitiösa planerna skrotades.

En av våra avbokade instruktörer drabbades någon vecka senare av det

Affären Åsmons Hundelsbod finns inte kvar efter "coronaåret". Verksamheten vid kursgården HUNDraelvan fortsätter förhoppningsvis.

där viruset som ställt till så mycket. Ett obehagligt perspektiv som påminner om att det faktiskt är på allvar.

Jag känner en oerhörd tacksamhet att hon lyckades ta sig igenom detta – och i den bästa av världar ses vi nästa år istället.

Inte bara gnissel i maskineriet. Visst verkar det som om en hel del annat i själva naturen också kärvade?

Vi är nog många som minns att aprilvädret gick i repris nästan hela maj. Ruggigt, även om fåglarna utgjorde en makalöst självklar kör som ackompanjerade de till synes gråa dagarna.

Juni blev en sväng med högsommarhetta, knappt hade vi hunnit tina upp efter våren som aldrig kom förrän vi kippade efter andan och optimistiskt petade ner fröer i jorden. Men snart var juli på plats i såväl kalendern som verkligheten – så raskt fram med både dunjackan och halsduk mot snålblåsten igen.

Nu är det september och snart går vi vinterns första snö till mötes. Här på gården känns vyerna av partytältets skelett, tomma bord och sömniga utegrill som en hälsning från förra året – eller kanske nästa?

Och jag vill tro att vi fixar det här, tillsammans.

Här, mitt i den slitstarka glesbygden.

Var rädda om er – och varandra!

Åsa Tova Bergh, Åsmon

Labyrinter

Det finns en Labyrint klippt i gräs på gräsmattan utanför Urhuset i Näsåker, där både Urkult har sitt kontor och Kvinnominne sin Gudinneutställning Efter 1000 år av Tystnad.

Labyrinten hör till Gudinneutställningen och båda visar på en bortglömd historia. Barnen älskar att springa i den och många människor går i den som en meditationsvandring. Det finns en likadan men är stenlagd utanför Länsmuseum Murberget.

Labyrinter är en mycket gammal symbol som funnits i många olika kulturer runt om i världen.

Labyrinter har funnits och finns målade på klippväggar, vid gravar och i tempel, i katolska och protestantiska kyrkor, även präglade på mynt och ristade på lerskivor, i korgarbeten, lagda i sten, grävda i jord och torv.

I alla dessa kan man hela tiden se spåret och inte gå vilse, men det finns även labyrinter med höga häckar med återvändsgränder inbyggda. I dessa kan man inte se över linjerna och då kan man uppleva att man går vilse och aldrig kan komma ut igen. Meningen är då att andra sinnen kan aktiveras eller att helt enkelt med sin envishet och sitt tålamod tar man sig ut ur labyrinten.

Många skapelse och fruktbarhetsmyter använder labyrinter som en symbol och en beskrivning över människans livsväg mot död och pånyttfödelse.

Labyrinter har fyllt många olika funktioner beroende på plats, tid och kultur.

I vårt land är de mycket vanliga efter norrlandskusten, stenlagda på öar och efter kustremsan.. Fiskare och deras hustrur lär ha vandrat i dem för att tämja vädrets makter och för att få god fångst. Som en bön, en ritual.

I inlandet har de mer brukats om våren för god växtlighet samt fruktsamhet för både djur och människor. Det kunde göras som en symbolisk lek för att befria jungfrun – locka växtkraften upp ur jorden, för att möta himmelsguden, den livgivande solen och genom kärleksakter ge jorden liv.

Labyrinter kallas även för Trojaborgar och Jungfruringar, och information om detta finns att söka för de som är intresserade.

Den labyrint som finns både i Näsåker och utanför Murbergets Länsmuseum är en så kallad arketypisk klassisk labyrint, som består av en enda väg som loopar fram och tillbaka för att bilda sju kretsar, som begränsas av åtta väggar, som omger det centrala målet i mitten. Det finns många olika former av labyrinter. Men praktiskt taget alla som hittats före vår tideräkning är av den klassiska typen. De har hittats i hela Europa, i norra Ryssland, Nordafrika, Indien, Indonesien, sydvästra USA och i Sydamerika.

Sedan 1980-talet har det skapats mängder av labyrinter i olika former runt om i världen.

Att vandra i tystnad med en bön eller önskan och att stanna till en stund i mitten och lyssna efter ett svar från sin egen inre röst eller den gudomliga kraft man tror på, är vad vi i vår tid, mer använder labyrinten till.

Labyrinten i Näsåker är gjord med intentionen Frid, Fred och Fröjd för alla varelser, för oss alla.

*Lo Högberg och Pia Fries
Foto: Börje Fredriksson*

Slukhålsfunderingar

Det är så mycket man ska göra hela tiden. Ni vet, klippa gräs, hänga tvätt, ordna täckodlingar och ta upp potatis.

Min soffa är ett slukhål. Har jag väl resignerat inför dess försåtliga omfamning, så kommer jag helt enkelt inte loss. I den ständigt pågående tävlingen Grannskapets Vackraste Trädgård, kommer jag definitivt sist.

Jag har planer, stora planer på att göra den här trädgården fin, kanske inte nödvändigtvis finast, men ändå fin. Men det är betydligt lättare att planera än att utföra, särskilt om man har en soffa som den jag har.

Grannen mittöver klipper sitt gräs; han tycks ha en sju-ärdeles känslig väderantenn, för fem minuter efter det att han har ställt undan åkgräsklipparen så öser regnet ner. Jag tänker alltid, när jag hör gräsklipparen, att jag ska inte vara sämre, jag. Jag försöker alltså pallra mig ut då, men allt tar ju en sådan tid för mig, jag "ska bara" hela tiden och min soffa håller mig i ett stadigt grepp, så när jag väl har kommit mig ut på bron, har grannen ställt undan gräsklipparen och det regnar redan.

Likadant är det med mina planer för trädgården. Det kommer liksom saker emellan. Jag börjar klippa gräs och inser att jag borde såga ner lite träd. Jag sågar träd och kommer på att jag egentligen borde ta bort plåttaket på det eländiga skjulet. Men först måste jag köpa nya bits till bormaskinen och då måste jag ju promenera bort till Macken och vid det laget har min arbetslust smulats sönder och så ligger jag i soffan igen.

”Men först måste jag köpa nya bits till bormaskinen och då måste jag ju promenera bort till Macken och vid det laget har min arbetslust smulats sönder.”

Rester av mina påbörjade planer ligger i det oklippta gräset: småbjörkar som jag har fällt med fogsvansen och även kvistat med densamma, hinkarna med sten och grus som jag har plockat ur gräsmattan. Det här är början på något. Av björkarna ska jag bygga nya takstolar till skjulet, så att det blir ett växthus som man kan stå rak i. Gruset i hinkarna, ja, det ska jag hålla i det hål som jag ska gräva i gräsmattan, där jag har planer på en uteplats – men först måste jag alltså gräva och gräsmattan behöver ju under tiden klippas. Ja, så blir det så där, ratigt. I väntan på.

Jag kan liksom höra diskussionerna som grannarna för, medan de långsamt spankulerar förbi trädgården.

”Helveeti va de ser ut!”

”Ja, hä ä lit ratit på gårn.”

”Va ha a Jannike hätt dänne? E de en dansbana?”

”Å int ha ho klippt gräse nå vidare heller.”

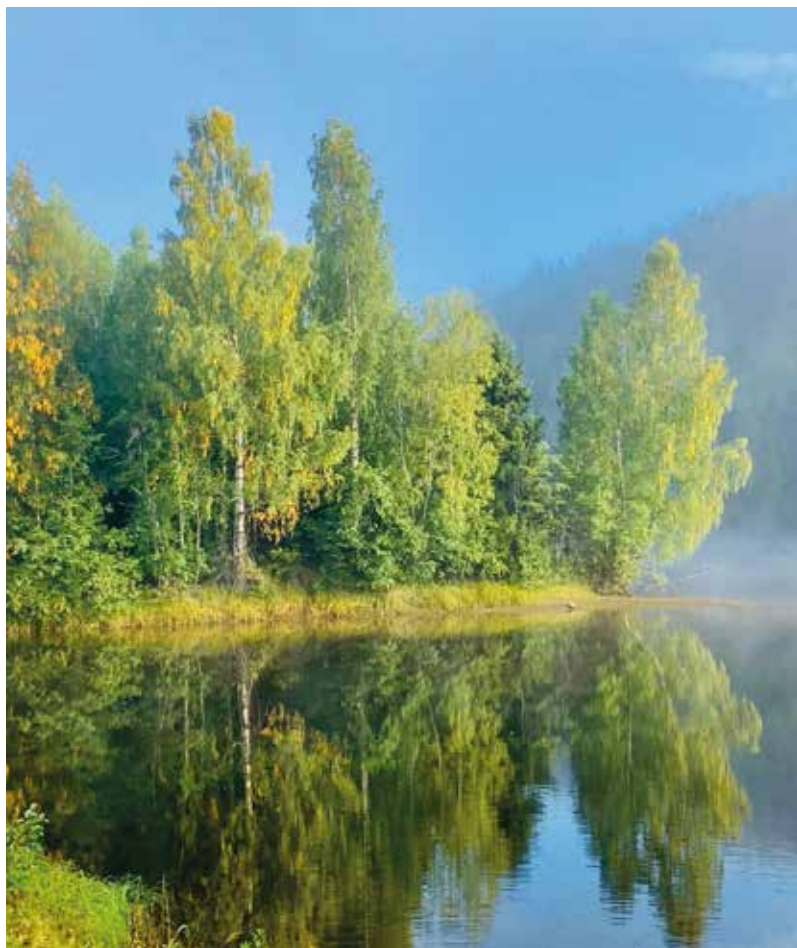
”Jo, hä långt som hästapittn. Ha ha.”

”Ha ha.”

Nej, jag hör ju inte alls vad de säger, eftersom jag ju alltid har hörlurarna intryckta i öronen medan jag är ute och jobbar i trädgården. Poddar och ljudböcker gör att jag inte hör vare sig grannarnas inbördes diskussioner eller mina egna tunga andetag. Det blir nog ändå fint, tänker jag. Till slut.

Jannike Molander

...måstebarastannaförenögonblicksbildtrots smärremorgonstress – morgonlängsälven
SörmoFlo-Holafors.

Ann-Sofi Känngård

Jag har ett fint minne av tiden
när jag var,
i fäboden med min far.
Han lärde mig hantera yxa
och såg,
det är det som jag kommer
ihåg.

Jag var tretton år när jag var där
o fick lära mig detta förstå,
hur man skulle göra då.
Detta kan jag aldrig glömma
bort,
för jag tycker det är så stort.
Jag tänker ofta tillbaka på
min far,
så snäll han var.
O det sorgliga var,
att jag inte fick ha honom kvar.
Men, så är det i livet,
som är oss givet.

Kjell Lidgren

Svenska kyrkan

ÅDALS-LIDEN, JUNSELE,
RESELE, ED

Välkommen till höstens gudstjänster och
evenemang i våra församlingar.
För information, se hemsidan eller predikoturer
i Tidningen Ångermanland varje torsdag.

www.svenskakyrkan.se/adalslidenspastorat

Tel: 0622-100 21

Hej min mormor

"Svenssons-torpet" i Häxmo där mormor Signe Svensson och morfar Pelle levde från 1938 med sin stora familj. Torpet finns ännu kvar i familjen.

Du blir säkert förvånad över att få brev av mig. Jag ska snart förklara varför jag skriver till dig.

Vi har fått i uppgift att på svenskan läsa ett häfte som är utgivet av Skolöverstyrelsen 1979 och som handlar om att leva förr och nu. I häftet ingår bland annat några dikter, artiklar, noveller och bilder. Allt berör temat "Att leva förr och nu". Det första jag kom att tänka på när jag hade läst häftet var du! Även om vi har bra kontakt med varandra, så vet jag nästan ingenting om hur du hade det som barn. I häftet finns en intervju som författaren Lars Ulvenstam har gjort med en tant i din ålder. Hon berättar om sin barndom för honom. Hon var tvungen att sluta varannandags-skolan när hon var 11 år för att arbeta på ett glasbruk. Där var egentligen åldersgränsen 13 år. Sedan arbetade hon åt bönderna med att mocka, fodra grisar och kor samt mjölka. Även om arbetet var mycket hårt och var nödvändigt för att överleva, var ändå stämningen god med värme, gemenskap och glädje.

Hur hade du det när du var liten? Var du också tvungen att arbeta i ladugården i stället för att gå i skolan? Hann du och dina syskon med att leka och busa? Kände även ni gemenskap och värme i din familj och med grannar med flera? Du märker att det är många frågor jag har, det enda jag vet något om är hur min mamma och syskon hade det som barn. Du måste i alla fall ha klarat av din barndom, eftersom du gifte dig med morfar och flyttade från Åsele till ett litet torp i Hammerdal. Där föddes de första i eran barnaskara, bland annat min mamma.

”Du fick sammanlagt nio barn med högst två års mellanrum, alla med egen vilja, fyllda av upptåg och uppfinningsförmåga.”

När mamma var ett år flyttade ni vidare till Näsåker och det "rik-tiga" torpet i Häxmo. Du har berättat om hur det var på torpet då, ett litet jordbruk med några hästar, kor, grisar och allt som hör till. Jag har

ändå inte riktigt kunnat förstå till nu hur jobbigt du måste haft det....

I häftet från Skolöverstyrelsen finns det en dikt av Astrid Pettersson som heter Lösöret: Mor. Den handlar just om mor, hur hon får arbeta och det står bland annat "Hon som tände först i spisen och släckte sist" Hon hjälpte inte bara till i jordbruket utan hon lagade också mat, lappade kläder, födde barn och skötte dem. Inte underligt att hon fick kliva upp först och lägga sig sist. Känner du igen dig? Jag tänker i alla fall på dig när jag läser dikten! Du fick sammanlagt nio barn med högst två års mellanrum, alla med egen vilja, fyllda av upptåg och uppfinningsförmåga. Du har berättat mycket om den tiden när mamma och hennes syskon var små. Inte nog med att du hade hela familjen och djur att sköta, ni hyrde också ut på övervåningen i storstugan till olika familjer som arbetade vid järnvägen och "anläggje".

Du verkar ändå inte ha ångrat dig, jag har aldrig hört dig klaga och du berättar aldrig de tråkiga saker som säkert hände.

Som att ni emellanåt hade problem med pengar; vattenbrunnen kom först på gården efter många års sparande. Era barn flyttad allt eftersom ner till Stockholm för att kunna fortsätta studera, det var väldigt viktigt för er. De fick ta hand om varandra allt eftersom och efter studier fick alla arbete där! Morfar dog efter han varit sjuk i flera år och du blev ensam kvar på torpet med de två yngsta barnen. Till slut blev det ohållbart och du var tvungen att sälja djuren och flytta till Stockholm ni med. Som tur var kunde ändå torpet vara kvar i familjen; ditt älskade hem! Du flyttade till en lägenhet strax söder om Stockholm, där du aldrig varit och började arbeta på ett konditori i stan; Vetekatten. Du hade också andra arbeten; städa och sköta andras hushåll allt för att ha råd att behålla torpet. Det måste ha varit en stor omställning för dig att flytta till en stor stad 57 år gammal efter bott på landet i hela ditt liv. Du klagade ändå inte utan hittade nya vänner och du älskade att lära dig att hitta i Stockholm!

”Du berättade att första gången du återvände till torpet till sommaren var det som att gå på sammet över gräsmattorna.”

Du berättade att första gången du återvände till torpet till sommaren var det som att gå på sammet över gräsmattorna. Där gick du alltid barfota och hade så fina plantage och grönsaksland!

Du har alltid bott på torpet sommartid så länge jag kan minnas och dit kom också dina barn och barnbarn på semester. Det har blivit tradition att åka till mormor på torpet och vi alla minns vilka fantastiska somrar vi har haft där; lärt oss cykla, simma, fiska, rida och spela poker! Det är ännu lika spännande varje morgon om vi vaknar före dig, men det händer aldrig... du är alltid först i bryggstugan och tänder eld i ved-

spisen, värmer vatten, lyssnar på P 1 och sjövädret och njuter av kaffe och tunnbröd med mese. Då är det precis som tiden står stilla!

Alla tycker så mycket om dig mormor och höra dig berätta, för det kan du verkligen! Om när ni brukade ha dans på logen, vad alla djur hette och ve och fasa när du drämde katten i lagårdsväggen av ren övertrötthet. Du som är världens djurvän fick nog av katten som gjorde sina behov inne under en säng. Mamma kröp under för att hämta en boll med sin nysydda klänning på julafton och kom ut helt nersmutsad. Ja den historian har du fått berätta för oss massor av gånger för du trodde aldrig att katten bara dog... men den var stendöd helt enkelt! Du gillade Jokkmokks-Jokkew och älskade att läsa när du nu fick en liten stund över. Någon dag i veckan tog du cykeln till byn för att hälsa på aAgda och aGreta och nHarald och nHelge och allt vad dina vänner hette på den tiden. Alltid nöjd med kaffe, fika-bröd och skvaller såklart! Ibland var du ändå lite ledsen när det var någon vän, släkting eller djur som dött. Det måste vara svårt att själv bli gammal och när bästa vänner dör och veta att snart kommer jag också det.

Fast även du mormor har följt utvecklingen. Det har renoverats på torpet och du har skaffat TV. Minns du när jag skulle vara hos dig och jag var lite sur för du hade ingen tävä. Du har som sagt en tv nu men jag tror inte du tittar på den så ofta för du har så många andra saker för dig. Du stickar vantar och sockar till alla oss barnbarn och vi är 18 stycken. Du hälsar på folk, är barnvakt, plockar bär och har alltid en hjälpende hand till övers.

Det roligaste av allt är att du med dina systrar har börjat åka utomlands, till länder du har läst om och vill upptäcka. Din nyfikenhet och att vara insatt i vad som händer i Sverige och världen är du väl insatt

vänner inte har exakt samma politiska åsikt så kan allt diskuteras helst och då i bryggstugan! Jag har många gånger hört dig konstatera att det är så bra nu, du kan åka till torpet sommartid, du är inte ensam om du nu inte vill, du har aldrig varit sjuk i ditt liv mer än lite ryggvärk på senare år. Jag tror att din glada inställning hänger ihop med att du är så positiv och utåtriktad. Det är nog många äldre som har en liknande levnadshistoria, tyvärr har de gett upp och stänger in sig.

Du ska veta mormor att jag är så stolt över dig. Jag tänker på ditt slit och släp, det kom en massa lagar och bestämmelser om arbetsrätt och kvinnans rättigheter och du hejar ivrigt på dina barn och barnbarn att de ska vara insatta medborgare. Själv var du kanske inte så noga med att följa dessa regler och lagar...

Jag ska avsluta det här brevet med att citera en bit ur en dikt av Nils Ferlin som även den finns i häftet "Att leva förr och nu";

”Nu är det inte långt emellan människors hus, men långt emellan hjärta och hjärta.”

För din del har du verkligen lyckats med att ha ett nära hjärta Mormor!

Sköt om dig och ha det så bra!

Många hälsningar från ditt barnbarn Ann-Sofi

(Mormor Signe dog hastigt 1996 i sitt hem i Bagarmossen 86 år och finns begravd vid en av sina söner på Skogskyrkogården).

Emigranter från Ådals-Liden avsnitt 1

Båten som Anders Olof Callin åkte med, Britannic, från Liverpool till New York.

Jag ska berätta om några emigranter från Ådals-Liden och de uppgifter som man kan hitta om dem i USA eller Kanada. Om ni har flera uppgifter eller fotografier på någon av emigranterna får ni gärna kontakta mig.

Jag ska börja att berätta om två emigranter som hade samma efternamn och snarlik historia. De båda åkte själva medan deras familjer stannade kvar i Sverige. Efternamnet var Kallin eller Callin. De var inte släkt via efternamnet, men deras släkträd visar att de var fyrmänningar.

Den förste emigranten hette Anders Olof Callin. Han var född 1846 i Sundmo som son till bonden Nils Eriksson (1814-1891) och hans hustru Kajsa Dorotea Hansdotter (1815-1886). År 1869 gifte Anders Olof sig med Anna Helena Persdotter (1849-1897) från Krånge. De var först bosatta i Sundmo. År 1870 köpte de ett hemman i Krånge av Anders Olofs far. Det var på 4 5/8 seland under Krånge nr 1. Hemmanet såldes sedan till J. P. Sjödin från Lidgatu 1877. Samtidigt köpte Anders Olof ett hemman

i Sundmo om ¾ seland. Fastigheten i Krånge såldes för 12.000 kronor och fastigheten i Sundmo kostade 12.025 kronor. Anders Olof sålde tillsammans med sin släkting Zakarias Sundqvist 1887 avverkningsrätten under 50 år på deras respektive hemman för totalt 9.000 kronor. Makarna fick tre barn tillsammans, varav ett barn dog tidigt. Nils Anders (1873-1957) och Hanna Dorotea (1882-1947) hette barnen som levde till vuxen ålder. Sonen Nils Anders blev faktor och inspektör i Vilhelmina. Dottern Hanna Dorotea gifte sig med Erik Adolf Englund som bland annat var riksdagsman och förbundsordförande. De bodde i Rå och även i Frånö, Gudmundrå församling.

1896 överflyttades Anders Olof till listan över obefintliga personer. I obefintlighetsboken har man även noterat att han ska vara i Amerika. Anders Olof hade nämligen avrest från församlingen utan att begära utflyttningsattest, vilket gjorde att han fördes upp på listan över obefintliga personer. Det visar sig nämligen att han avrest redan 1891 från Trondheim med skeppet Domino.

Det stod i avresehandlingarna att han skulle åka till Mora i Minnesota, dit många emigranter från Ådals-Liden senare också skulle åka. Resan gick därefter till England, vanligtvis till Hull. Därefter åkte han vidare från Liverpool med skeppet Britannic. Efter 16 dagar från båtresans start i Trondheim anlände han till USA och hamnen i New York. Nästa gång Anders Olof återfinns är i de amerikanska folkräkningarna år 1900. Då står han som smed, bosatt i Finelayson township, Pine county, Minnesota. Han var där inneboende hos en norsk familj, gissningsvis hyrde han rum hos dem. Anders Olof har blivit amerikansk medborgare och han står antecknad som gift. Kanske visste han inte att hans hustru dött tre år tidigare endast 47 år gammal.

Här slutar min historia om Anders Olof. Jag har inte hittat några fler spår efter honom. Blev han kvar i Minnesota och USA? Kan han ha flyttat till Kanada?

”Anders Olof har blivit amerikansk medborgare och han står antecknad som gift. Kanske visste han inte att hans hustru dött tre år tidigare endast 47 år gammal.”

Låt oss övergå till Hans Olof Hansson Kallin. Han var född 1858 i Häxmo som son till torparen Hans Peter Eriksson (1829-1887) och hans hustru Anna Greta Filipdotter (1825-1907). Hans Olof gifte sig 1884 med Johanna Sundvall (1859-1891) från Holafors. Han var först bonde, sedan arbetare i Holafors. De fick två barn tillsammans, varav ett barn dog endast ett år gammal. Hustrun Johanna dog av nervfeber endast 31 år gammal. Dottern Anna Karolina (1884-1958) gifte sig med

Sven Svensson (1880-1966) och de blev bosatta i Söderfors. Hon uppfostrades efter moderns död hos sina morföräldrar i Holafors.

Hans Olof köpte, av Johan Fahlén år 1882, en fastighet om 1 3/4 seland i Holafors och 1 seland i Rävälåsen för 5.750 kronor, varav 1.750 kronor betalades direkt. Han skulle sedan betala 1.000 kronor per år, dock mot sex procents årlig ränta. Hans Olof ansökte 1886 om lagfart och erhöll detta. Det ville sig dock inte bättre än att året därpå såldes hemmanet på frivillig auktion av konkursboet efter Hans Olof Kallin och inköptes av Karl Olof Mähler från Omsjö för 6.002 kronor. Hemmanet var då belastad av ett lån via Hypoteksbanken på 932 kronor och

21 öre. Därtill fanns en inteckning i fastigheten för en fordran som Hans Olof hade till säljaren Johan Fahlén. Skulden var på 1.824 kronor och 42 öre, förutom ränta. Dessutom ägde Sandvikens ångsågsaktiebolag skogsavverkningsrätt på hemmanet i 50 år från 1878. Fastigheten i Rävälåsen såldes för 380 kronor. Försäljningarna gjorde att Hans Olof blev skuldfri och jag antar att han fick en slant över också. Boupteckningen efter hustrun Johanna visar också att det inte fanns några skulder kvar där.

I början av 1892 fick Hans Olof flyttattest för att åka till Amerika. Han avreste från Trondheim med skeppet Hero. Hans destination var också Mora i Minnesota precis

som Anders Olof. Från Liverpool avreste han med skeppet Wisconsin och skeppets slutdestination var New York. Resan tog denna gång 24 dagar från Trondheim till USA.

I hamnen i New York upphör alla spår efter Hans Olof fortsatta öde.

Jag fortsätter att forska på dessa personer för att hitta vad som hände med dem.

Magnus Johansson

Släkt- och hembygdsforskare

adals-liden.blogspot.com

magnusjohansson@adals-liden.net

Foto lånad från ancestry.com

Danspass på Kägelvallen

I sommar har Liselotte Beverlöv, som har ett sommarboende i Åsmon, erbjudit näsakersbormedomsgratist dansträning på Kägelvallens utomhusbana i Åsmon.

Alla dansade för sig, på behörigt avstånd, och nog fick de flesta av oss upplåset under de otroligt roliga danspassen. Som ett stort tack för Liselottes engagemang skramlade deltagarna ihop till en härlig presentkorg att avnjuta i höstsoffan.

Viärmånga som hoppas på en fortsättning både nu i höst och under nästa sommar med denna härliga träningsform och fler danspass på Kägelvallen...

Marie Lundin

Foto: Lilly Åkerlund

Till vardags leder Liselotte pass på Friskis & Svettis i Uppsala som innehåller kubansk salsa, karibisk chacha, turkisk karytmer, amerikansk linedance samt även lite reggae och blues.

Systrarna Åsele- och Fjällsjöälven

Långt, långt tillbaka i tiden låga dessa älvar som barn i sin moders sköte, en källa, högt uppe i Kölen.

De växte så småningom till och började finna livet däruppe långsamt. Sedan svanorna en vårmorgon besjungit havet och den solvarma södern, blev deras längtan än värre och de beslöt att en dag i sällskap med varandra, begiva sig åtminstone till det stora havet. Så blev det bestämt en kväll, att de den kommande morgonen, i all tysthet, skulle begiva sig i väg och de kommo överens om, att den som först vaknade, skulle väcka den andra.

”Hellre skola vi förlikas och följas, än att du skall skåda det efterlängtrade havet före mig!”

Men Åseleälven var falsk emot sin syster och när denna somnat smög hon sig tyst ur bädden och gav sig iväg. När Fjällsjöälven vaknade se'n på morgonen och fick se att systemen redan givit sig av, blev hon både ledsen och arg och störtade upp och tagande en annan väg tänkte hon: "Jag kan nog ändå hinna före dig till det besjunga havet, fastän du varit falsk emot mig." Den späda och svaga älven hade många svårigheter att bekämpa. Långa omvägar måste göras, många hinder undanröjas; men framåt gick det så småningom. Ju längre ned hon kom, desto bättre och fortare gick det, ty hon hade under resan fått emottaga hjälp av flera mindre och större tillflöden.

När hon så en morgon kom till det ställe där Krångede by

i Ådals-Liden nu är belägen, tänkte hon taga vägen förbi Åsberget, igenom den fina sandmon, som finns där, och följa berget nerkom Nämforsen. Hon hade sänt ut några små förtrupper den tilltänkta vägen. Deras arbete syns än idag i form av en liten dalgång. Men då fick hon höra sin syster komma dånande ner över Holaforsberget. Skyndsamt samlade hon sina krafter och gjorde en vinkelrät sväng mot det i norr belägna Kekesberget för att genskjuta systemen. Hon tänkte: "Hellre skola vi förlikas och följas, än att du skall skåda det efterlängtrade havet före mig."

Men i Kekesberget bodde en mäktig bergkung och han ville ej godvilligt öppna sina portar. Hon grät, tiggde och bad, men kungen var lika obeveklig. Till sist lovade hon honom att han skulle få två människor om året i all framtid om han släppte henne fram. "På detta villkor vill jag släppa dig fram" sade bergakungen och öppnade bergets portar, varpå Fjällsjöälven över klippor och hållar störtade ner i sin syster Åseleälvens armar. Detta är nu forsen Åkvisslan. Sedan fortsatte de båda älvarna vägen tillsammans i systerlig sänja tills de till sist nådde havet.

Från den dagen skall Fjällsjöälven alltid hava två människoriv årligen. Går det något år, som hon inget tager, så kräver hon desto fler ett annat år, ibland fyra och fem.

N E Ritzén

Inskickad av Linda Svedin f. Kallin

Illustration: Birgit Lidström

Räddningstjänstens hjälp vid skogsbränder

Räddningstjänsten får hjälp av helikopter vid större skogsbränder och när det är hög brandrisk.

Hög brandrisk var det i sommar när det var extremt varmt och torrt veckan efter midsommar vid en skogsbrand i Resele. Den här dagen fick vi hjälp av två helikoptrar vid släckningen. Ett resultat efter skogsbränderna 2018 är att

helikoptrar sätts in både snabbare och oftare. De tar vardera ca 1000 liter varje gång och deras främsta uppgift är att dämpa branden. Att stoppa branden och förhindra spridning görs av personalen på marken.

*Text och foto: Annelie Olsson,
Räddningstjänsten Höga Kusten-Ådalen*

TIDNINGSDISTRIBUTÖR

Vi behöver förstärka vår organisation med någon vikarie i NÄSÅKER/RAMSELE/JUNSELE.

Du ska kunna arbeta när vi har behov av extra personal, vid sjukdom, semester och andra ledigheter, och ibland på ganska kort karens.

Utdelning av morgon, dagstidningar och early bird paket.

Arbetstid ca 02.00-06.30, måndag-lördag.

Distributionen utförs med högerstyrd tjänstebil och körkort krävs.

Lön beräknas på distriktets storlek enligt Svenska Transportarbetareförbundets avtal. Minimiålder 18 år.

Alla tre distrikten startar och slutar i Näsåker.

Förutsättningarna för att du skall trivas med detta arbete är att du är serviceinriktad, noggrann, morgonpigg och känner ansvar för att tidningarna skall nå fram till sina läsare senast kl 06.30.

Tidningsutdelning är ett servicearbete med mycket

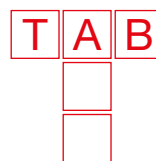
stor självständighet, där du som distributör är den sista mycket viktiga länken i distributionskedjan.

Människor med olika bakgrund arbetar hos oss. Du kommer därför vara en del av en arbetsplats med stor mångfald, vilket bidrar till bättre resultat för verksamheten.

Är du intresserad?

Skicka din intresseanmälan snarast till stefan.borgstrom@tab.se eller ring 010-436 02 48 under kontorstid.

Uppge: Namn, Adress, Personnummer, Telefonnummer, Mailadress och gärna i vilken omfattning du kan arbeta.

Tidningstjänst AB

Tidningstjänst AB är ett företag som är helägt av PostNord. Vi är indelade i tre regioner i Sverige där vi ingår i region Norr som har ca 600 anställda distributörer.

Vad hände med den här turistsatsningen?

Hittade ett tidningsurklipp från 1981 eller 1982 om ett akvarium i kraftstationen i Nämforsen. Vad hände med den turistsatsningen? Är det någon som minns? Skulle vara intressant att få veta vad som hände. Det kostade ju 150.000 kr varav Stiftelsen Nämforsen betalade hälften.

Hälsningar Märta Brita Forsberg Svensson

Bildtext: Nu är akvariet snart klart. Vi ska bara snygga upp, måla och sätta upp skyltar, innan fiskarna kan släppas in, säger Karl Erik Hoflin i Stiftelsen Nämforsen.

Midnattsloppet

Varje år arrangeras ett midnattslopp i Stockholms innerstad en lördag i augusti, i år kunde inte heller den folkfesten genomföras. (Corona) Utan arrangörerna skapade en kreativ lösning via en app så att loppet kunde genomföras vart som helst i landet under en viss period.

Självklart så var ÅSK motionssektion snabba att skapa ett tillfälle för ivriga motionärer att delta i Midnattsloppet lokalt i Näsåker. Den 15 augusti kl 21:30 startade inte mindre än 14 stycken, fem och tio kilometers joggare på elljusspåret, som var fint ordnat och stämningsfyllt med marschaller runt spåret.

Text & foto: Marie Lundin

Välkommen till Kraftkällar'n!

Öppet alla dagar, 05.00–23.00

Lös träningskort och köp tagg i kassan på badhuset! Från det år du fyller 10 år får du träna med en utsedd vuxen, båda ska ha köpt gymkort och medlemskap i ÅSK. Från det år du fyller 15 får du träna på gymmet utan vuxen. Duschmöjligheter finns i badhuset.

Frågor – kontakta Kristoffer Kårén 072-513 07 62 eller Badhuset 0622-68 30 20.

Nu har vi öppet nätverk i gymmet och en tv som alla får använda!

1 dag: 50:-	3 mån: 550:-
1 mån: 200:-	12 mån: 2.200:-

Halva priset för ungdomar 10-19 år samt pensionär och sjukpensionär.

Självklart ska du vara medlem i ÅSK, medlemsavgiften kan också betalas på badhuset.

Gilla oss på Facebook "Kraftkällar'n i Näsåker"

*Välkommen
till världen!*

Jag heter Louie och föddes den 25 maj. Bor i Resele med mamma Jenneth Nepomuceno, pappa Noak Nyman och storasyster Hailey Nepomuceno Nyman.

Hej jag heter Charlie Filip Jonas Öste och föddes på Sundsvall sjukhus 1 juli. Jag och mamma Stina har bott mina första två månader på Kläppvägen i Näsåker men flyttar till Stockholm i september.

Den 1 september kom älskade lillasyster Märta till oss! 3096 g tung och 49 cm lång. Hälsar Anneli Björklund, Kristoffer Kårén och storasyster Lindvi.

Enkattbland hermelinernanärrallarrosenslårsigneridefinablomlådorna på Storgatan. Men det blev ju riktigt vackert! Elisabet Humlesjö

**VI LÅNGTAR
EFTER ATT
SKAPA FESTIVAL
MED ER!**

**FÖLJ URKULT PÅ SOCIALA MEDIER OCH URKULT.SE
FÖR FESTIVALNYHETER**

Paul Lundins Minnesfond

**Vackra minnesblad vid begravning
eller bemärkelsedagar**

BG: 5508-1350

Kontakta Ingelas Café 0622-105 10

Fortsättn från sid 9.

På en ljusskygg bar en sen kväll i Long Beach, Los Angeles, 1975, när jag skulle mönstra på var jag i samtal med några vänliga personer vilka hörde till "undergroundvärlden". De samtalade om "Mr Bob", om Joan B och andra också. Personerna som satte sig vid bordet imponerades över att jag satt där och läste Charles Bukowski, en av de största novellisterna. Han skrev mycket om personer på bakgatorna, de packade, de påtända, de utan jobb, de utstötta, trashankarna: the outcasts. Han tog helt enkelt tempen i röven på USA. Han skrev om skuggsidornas människor. Några av dem mötte jag. De var vänliga. De var fårade. Tiden hade ristat sina spår i deras ansikten. Och själar. I deras ögon såg jag något klart och inskrivet... De var inga busar. De var bildade.

Utan att ha några betyg från skolor. Jag betalade gladeligen för det som dracks och den kryddstarka maten. Till skillnad mot dem var jag stadd vid god kassa. Frågorna jag fick om var jag kom från fick deras ögon att glittra. På bardisken satt en trubadur med korslagda ben och spelade. Jag

undrade när jag styrde vidare in i mitt arbetsområde om de fortfarande sitter kvar på samma ställe. Och pratar som vi gjorde då. Om de nu finns kvar i jordelivet? Ett vet jag: Bukowski dog i San Pedro 1994. Det var därifrån fartyget jag mönsttrade på stälvade ut på Stilla Havet. Mycket mer finns att berätta om natten på baren och det "Stora Blå..."

”Byn Grundtjärn är nära. Vid stranden finns en vedeldad bastu. Den har jag bastat i.”

En bit bortom Tallnäset öppnar sig utsikten mot sandstranden, kallad "Söderhavet". Jag brukar alltid stanna där på höjden och blicka ut över Storsjön. Oavsett årstid. Byn Grundtjärn är nära. Vid stranden finns en vedeldad bastu. Den har jag bastat i. Det var då sent om natten. Från uppdrag i södra Sápmi var jag kommen. Jag var då väg till mitt hem i Näsåker. Jag var en mycket fri man. Jag behövde inte bry mig om konventionell borgerlig tidsräkning. Ska prata med någon i byn senare i höst och höra om jag kan

använda bastun igen. Vid det första tillfället hade jag lov fått av en äldre person i byn att använda den när jag hade varit förbi en ljus sommar dag samma år. Det finns förresten mycket diskreta spår av stenålder på stranden. Min upptäckt. Har ni, eller någon av er badat i "Söderhavet"?

Där är en mycket markant liten höjd nära Kattajärven. Den omges av myrar. På skogsvägen intill stannade jag till. Höjden drog min blick till sig. Jag tänkte att jag måste dit framöver. Höjden lockar mig. Den vill mig något. Kanske landskapets och mina tankar passar ihop, just där? Inga ord behöver kanske sägas. Höjden är mycket iögonenfallande. Dess omgivning skickade mig budskap. Två Kungsörnar kom seglande. De kom från norr. När jag i lugn och ro åkte därifrån lyssnade jag på Philip Glass "Tao of Glass". Den följde mig sedan längs den fortsatta vägen... Spelaren hade jag satt på repetition. Vid min arkeologikurs i början av oktober ska höjden få besök...

Text: Bernt Ove Viklund

Foto: Bernt Ove och Ulla Salander

thermia.se/inverter

A+++

Med styrning*

A++

Utan styrning*

* Med styrning: Då värmepumpen är installerad i ett värmesystem som styrs via värmepumpens reglerdator.

Utan styrning: Då värmepumpen ej är kopplad till ett värmesystem, samt utan att räkna med funktionen hos den inbyggda reglerdatorn.

NYA THERMIA DIPLOMAT INVERTER BERGVÄRME UR HELT NYA PERSPEKTIV.

Du vet redan att du kan spara mycket pengar på att installera en bergvärmepump. Utmaningen är att göra affären så bra som möjligt, genom att välja rätt märke och rätt modell. Vi är säkra på att nya Thermia Diplomat Inverter kommer tillgodose dina behov. Kontakta oss så berättar vi allt du behöver veta om framtidens energisystem.

PIONJÄREN INOM
VÄRMEPUMPAR

ENGSTRÖMS RÖR AB
NÄSÅKER
0622 - 100 57 070 - 370 45 10

5 snabba frågor

Fem snabba frågor från Marie Lundin till Moléns Buss & Taxi / Lia Bil- & Däckservice

Vem/vilka äger företaget nu?

Ägarna av företaget är Kjell-Ivar Molén och Ludwig Molén.

Hur kontaktar en ny kund er bäst?

En ny kund kontaktar oss bäst via telefon eller genom Facebook.

Vilka tjänster erbjuder ni?

Vi erbjuder däckförsäljning och montering, även lättare servicearbeten på fordon.

Hur många däckbyten gör ni per år?

Svårt att säga hur många däckbyten vi gör per år, men ca 650 bilar.

Vad vill ni utveckla de närmsta fem åren?

Vi vill utveckla vår service- och däckförsäljning ännu mer.

Tenglunds Trafik & Maskin AB

Entreprenadmaskiner
Mark- och vägarbeten
Snöröjning mm

Erik Tenglund • 0622-105 45 • 070 577 16 66

Sanningar och sägner i Ådalssliden

Stormän, fattigfolk och särtingar

Säljs på Macken

Paul Lundins Minnesfond

100:-

75% av våra läsare gillar reklamerna i Grattistidningarna. (Källa: Grattistidningens läsundersökning)

GRATIS TIDNINGARNA
annonser som ger effekt

Vi tackar Byalaget för fortsatt förtroende!

Behöver du också trycksaker?

Vi hjälper dig gärna med exempelvis:

- ✓ Foldrar
- ✓ Tidningar
- ✓ Produktblad
- ✓ Affischer
- ✓ Kontorstrycksaker

Alinea
medieteknik

Bruksvägen 18, Sollefteå • 0620-156 30

Skrått-Olle vid Hundforsberget

Lidbloms torp mitten av 20-talet. Skrott-Olles stuga bakom torpet på älvkanten.

Genom uppteckningar och folkminnen som tidigare folklivsforskare dokumenterat har jag intresserat mig för ett livsöde som visar ett Sverige som inte ligger alltför långt tillbaka i tiden.

Olof Olsson föddes i Forsås, Ådalsliden på ett torp nedanför Hundforsberget. Han var född 1817-01-07 och kallades Skrått-Olle. Skrått betyder stenig oländig mark och det var så man beskrev den plats han växte upp på. Olles far som även han hette Olof Olsson f 1790 var bördig från Resele. Farfar var båtsman Strand i rote 106 i Resele.

Farfadern Olof Olsson Strand blev antagen som ordinarie båtsman 1775. Var med i sjöslaget i Svensksund 1790 där han blev tillfångagången. Det finns en uppteckning från 1898 där Olle berättar om sin farfars deltagande i sjöslaget.

Olle tjänade som dräng i unga dagar i Sörtannflo och Rödsta hos olika bönder.

Under sin levnad var han gift tre gånger och blev änkeman i samtliga äktenskap.

I en husförhörlängd från Resele står det angivet 1840, enl. attesten ”såsom ofärdig och ej fullt arbetsförmåg på 4 år icke varit tecknad i mantal”. Ett omdöme som följer honom hela livet. Står ofta som inhyses och ofärdig.

Skrått-Olles första hustru Märta Greta

Märta Greta Pehrsson var född 1815-06-20 i Mo Resele. Märta Gretas föräldrar var skomakaren Pehr Danielsson f 1790 samt Stina Olofsdotter f 1791.

Märta Gretas far Pehr Danielsson var son till bonden Daniel Persson som vid storskiftet 1788 var en av de tre bönderna i Mo, Resele. Pehr var nummer sju av sju syskon. När föräldrarna avled fick systemen Märta ta över Mo nr 3. Pehr blev torpare på sin systers hemman och reservbåts-

man med namnet Svanberg. Enligt torparkontrakt från 12 januari 1813 fick han Flomanstorpet på sin och hustruns livstid. Per med familj fick en mycket lägre levnadsstandard än systemen. Mo nr 3 är idag den så kallade Moströmska gården.

Märta Greta kom att tjäna som piga på olika gårdar. 17 år gammal var hon i Höven för att sedan arbeta på olika gårdar i Mo och Norrtannflo.

Märta Greta flyttar hem till Flomanstorpet under åren 1842 - 1846. År 1843 gifter hon sig med Olof Olofsson (Skrått-Olle) som står som inhyses hos hennes föräldrar. Två barn föds under dessa år. Pehr 1845 samt Erik Olof 1847. Efter att familjen flyttat till Forsås föds en flicka Christina Margareta 1856. Paret blir boende på Olles föräldrars torp nedanför Hundforsberget. Märta Greta dör 1871-11-02 i Forsås 56 år gammal av slag. (hjärnblödning).

Sonen Pehr dör i unga år. Sonen Erik Olof flyttar till Lidgatu gifter sig och tar namnet Bergström. Blir änkeman och gifter om sig för att slutligen åter bo i Forsås där han dör 62 år gammal 1909.

Dottern Christina Margareta får ett strävsamt liv innan hon dör i barnsäng 40 år gammal. Arbetar som piga i Lidgatu där hon får en oäkta dotter. Gifter sig vid 27 års ålder och flyttar med sin femåriga dotter till en änkeman med sex små barn i Själevad. Får ytterligare sex barn med maken innan hon dör 1896 i barnsäng.

Skrått-Olles andra hustru Lena Brita

Efter första hustruns död 1871 gifter Olle om sig 1874 med Lena Brita

Johansdotter född 1828-07-10 i Sollefteå och bosätter sig i Lidgatu. Senare flyttar paret till "Ol Olssons torpet" i Forsås 1879.

Lena Britas tidigare liv hade inte varit lätt. Hennes första giftermål var med båtsman David Davidsson Fors rote 112 i Ådalsliden. 1858 efter tre års giftermål dör Fors 30 år gammal i Stockholm under årstjänst. Dödsorsak var en njursjukdom. Lena Brita blir lämnad med två små barn ett och två år gamla.

1859 gifter Lena Brita om sig med Per Nilsson från Lidgatu, Ådalsliden och får ytterligare fem barn. Efter 10 års äktenskap dör Per 40 år gammal i lunginflammation och efterlämnar tre barn i åldrarna sex, fem och fyra år.

”Paret gifter sig 1874 och får två år tillsammans innan Lena Brita dör i lungdot 1876 i Lidgatu.”

Med tredje maken Olle får Lena Brita inga barn. Paret gifter sig 1874 och får två år tillsammans innan Lena Brita dör i lungdot 1876 i Lidgatu.

Skrått-Olles tredje hustru

Sara Johanna

År 1881 gifter sig Olle med Sara Johanna Persdotter från Kantsjö, Gideå.

Enligt församlingsboken flyttade Sara Johanna till Liden 1880-10-26.

Sara Johanna står som inhyses sjuk och utfattig boende hos sina föräldrar i Trehörningsjö. Sara Johanna har fött fyra oäkta barn.

Dottern Sara Brita som föds 1861 och dör 17 år gammal 1878. I församlingsboken står det mindre vetande och fallandesot.

Sonen Per August föds 1864-07-02 och hans tragiska levnadsöde kommer längre fram i berättelsen.

Dottern Ulrika Johanna föds 1870-03-12 dör som 8 åring 1878. "missbildad till kropp och själ" Ingen

dödsorsak finns antecknad. Döfödd tvillingflicka 1870-03-12

Sara Johanna och Olle har inga gemensamma barn.

”Hundforsen värderades till 25 kronor. En kaffekokare i koppar och en kista värderad till tre kronor var de mest värdefulla ägodelarna.”

Sara Johanna som ofta kallades Skrått Olles käring tillverkade hemgjord salva som kunde bota det mesta. Salvan kostade 25 öre per burk. Sara Johanna dör 70 gammal i "Ol Olsson torpet" i Forsås.

I juni 1902 förrättades en bouppteckning efter inhysesustrun Sara Johanna Persdotter i Forsås. Inga bröstavingar finns och inga andra släktingar eller arvingar. Sara Johanna efterlämnar maken Olle som kommer att överleva maken med drygt ett år.

Bouppteckningen ger en bild av det armod och utsatta liv som makarna levde under. Det var mycket sparsamt med ägodelar vid bouppteckningen. Tillgångarna var 60 kronor och skulderna till fattigvårdsstyrelsen i Ådals-Liden var 1534 kronor. Åbyggnaden som stod på kanten ovanför Hundforsen värderades till 25 kronor. En kaffekokare i koppar och en kista värderad till tre kronor var de mest värdefulla ägodelarna.

”Till julen tog Per August olovandes med sig en gris till sina hungrande föräldrar. Fjärdingsmannen kom och Per August dömdes till straffarbete i sex månader för första resan stöld.”

Sara Johannas son Per August

Per August Svensson Olofsson är född 1864 i Trehörningsjö. Fader okänd enligt församlingsboken. Enligt egen uppgift är fadern torparen Sven Jonsson i Trehörningsjö. Tre av syskonen är avlidna. När

mamman gifter sig med Olle följer Per August med och familjen bosätter sig på torpet i Forsås, Ådalsliden.

I Paul Lundins bok "Sanningar och sägner från Ådalsliden" finns en berättelse om Skråttfolket. Det var fattiga tider och dåligt med mat och Sara Johannas son Per August var dräng i Mo Resele 1894. Till julen tog Per August olovandes med sig en gris till sina hungrande föräldrar. Fjärdingsmannen kom och Per August dömdes till straffarbete i sex månader för första resan stöld. Förlust av medborgerligt förtroende ett år efter frigivning. Straffarbetet började den 28 januari 1885 i länsfängelset i Härnösand. Efter en månad i fängelset begick Per August självmord.

"Afhände sig livet medelst hängning å länsfängelset i Härnösand, der han börjat undergå bestaffning för första resan stöld" Begraven i stillhet i Härnösand.

Alla Märta Gretas barn från tiden i Trehörningsjö är nu borta.

Per August utseende finns beskrivet i fängelsehandlingarna. Längd 1.59 ordinär växt med blå ögon och brunt hår. Rak näsa och ovalt ansikte. Kläderna finns uppräknade och bedöms som "värdelösa". I fängelsepastorns anteckningar kan man läsa att Per August ej kunde läsa och skriva. Han var nykter vid brottet utförande och att han super sällan.

Ur de 13 sidiga protokollen som finns vid landsarkivet i Härnösand kan man läsa en mycket noggrann utredning om händelsen. Polisförhör, tingsprotokoll, prästbetyg samt domstolsutslag. Målsägare var hemmansägare Erik Olof Moström i Mo. Per August hade tillgripit matvaror för 52 kronor och 60 öre. Nattetid hade Per August dyrkat sig in i en matbod och packat matvaror i säckar och burit hem till Forsås.

Fortsätt i nästa nummer.

JP's Mazarinrutor

Hej på er, här ska ni få ett recept på jättegoda mazarinrutor som räcker till många och passar perfekt när fikagäster är i antågande. Ha en underbart fin höst önskar vi er alla.

JP och provsmakaren samt matfotografen Phan

300 g smör
2 dl strösocker
3 ägg
100 g mald mandel
3 malda bittermandlar
2 msk vaniljsocker
2 tsk bakpulver
5 dl vetemjöl
1 dl mjölk

Glasyr:

100 g smör
1 tsk snabbkaffepulver
3 dl florsocker
1 msk kakao
1 tsk vaniljsocker
1 dl hackad mandel
till garnering

Sätt ugnen på 175°C.
Rör socker och smör poröst.
Blanda i ett ägg åt gången.
Blanda och tillsätt mandel, bittermandel, vaniljsocker, bakpulver och vetemjöl. Blanda i mjölken och rör om ordentligt.
Bred ut smeten i en bakplåtsklädd långpanna ca 30x40 cm och grädda i ca 20-25 min.
Låt kakan kallna.

Glasyr

Smält smöret och blanda i kaffepulvret så att det löser sig. Blanda sedan i de övriga ingredienserna till glasyren och rör den slät.
Bred den över kakan och strö över hackad mandel. Låt glasyren stelna och skär den sedan i rutor.

Näsåkers Badhus, Bibliotek och Medborgarkontor

Vi vill önska alla våra gäster en skön badhöst här hos oss. Se lokala anslag allt eftersom det kommer igång efter vår renovering. Vi har för närvarande ingen bastu igång.

Tillfälliga badtider:

Tisdag och fredag kl 16-21, sista insläpp 20.

Medborgarkontoret/Biblioteket:

Öppet alla dagar kl, 10-16, förutom tisdagar, 10-20.

Badhuset: 0622-68 30 20, 073-275 18 43

Medborgarkontoret/biblioteket: 0622-68 30 00 • Storgatan 4, Näsåker

Dags för gympa!

Linedance Måndagar kl 18. Start 14/9
Gympasalen i Näsåker.

Barngympa Onsdagar kl 18-18:45. Start 23/9
För barn födda 2015 & 2016. Gympasalen i Näsåker.

Vattengympa Onsdagar kl. 18:30. Start 16/9
Badhuset i Näsåker. Anmälan till Eva, 070 217 54 87.

Bad & bastu Torsdagar 18-20. Start 17/9
För tjejer 15-100 år. Badhuset i Näsåker.

Så klart
ska du vara
medlem i ÅSK!

Avgift från 16 år: 150 kr/termin för 1 pass.
200 kr/termin om du deltar i flera pass. Enstaka pass 20 kr/gång.
Var rädda om varandra och undvika smitta genom: Att hålla avstånd och stanna
hemma om du känner minsta lilla förkylningssymtom.

Hos oss får
du kompetens,
valfrihet
och omtanke

Välkommen!

NipOptik.

Telefon: 0620 - 175 75
Centrumplan 7 • Sollefteå
Ramsele: 073 821 75 75
www.nipoptik.se

Salongen

för hår & själ

Är nog mellan varje kund med att städa av (ink sprita) klippstolen samt spegelborden, och de ytor som kunderna kommer i kontakt med. Jag bokar er med 15 minuters mellanrum för att minska risken att ni möts inne på Salongen.

Vill därför be dig som kund om:

- Kom på utsatt tid, inte så långt före och inte senare, utan försök att komma på rätt tid.
- Låt inte er barn virvla runt överallt och ta på allt (blir extra mycket städning då).
- Ta INTE med några extra kompisar eller personer om det inte är absolut nödvändigt.
- Betala gärna med swish.

Välkomna och tack för att vi hjälps åt att vara rädda om varandra! Marie

www.salongenshemsida.se • Lärkvägen 2B, Näsåker • 0622-102 02

Görans Schakt AB

Utför:

Schakt- och Planeringsarbeten
Lastning - Grävning
Gallring -
Skogsavverkning
Transporter -
Leveranser av sand
och grus

Tel. 0622-101 77

Telefon/fax: 101 78
Verkstad, Åsmon: 301 13
Mobil: 0731 82 19 45, 070 685 57 59
Näsåker

Dags för vinterdäck!

Vintern är snart här – kolla om du behöver nya
– vi har de flesta fabrikat till superlåga priser!

- Återförsäljare för Total Nordic-sortiment av oljor till lägsta pris
- Vi har Aspen bensin till din motorsåg
- Återförsäljare för Olssons i Ellös, reservdelar och filter till traktorer – snabba leveranser!
- Däckhotell – skiftning, avspolning och förvaring!

Lia Bil- & Däckservice

Hamptjärnsvägen 18, Näsåker • Mobil 070 640 54 02

Friskvård i Näsåker

Massage, healing
energimassage
ortobionomi
öronakupressur
inspiration, samtal

Försäljning:
Linnex, presentkort, tavlor

Välkommen att boka tid!
070-21 24 225

Nina Pudja

Byakryset 3 · 2020

HANBASAR PÅ FAR-TYGET	TILLVERKAR VITVAROR		SMALA TJEJEN	SOM KANSKE	SÄLJER KRAMS	BAKSTRÖM	KEJSARE I ROM							
↳														
SLET HÅRT UTAN ATT FÅ LÖN														
SÖVER ÖVER TILLFÄLLIGT														
NÅGOT SOM KAN STÖRA ANDRA						SÅDAN RÄCKER MYCKET LÅNGE								
MÅSTE VI HA FÖR ATT LEVA	LEDER IN SPRÅKSKADAN						FÄRGKRIKEMÅLNING							
↳			HÅLLER SIG I BAKGRUND		SNAPS DREV MED EN THOR									
DE HAR BARN		▼												
HÄGGKVIST														
↳						ENSJÖ SOM TORKAR UT								
GJORDE TJUVEN		▼			FÖRE INFINITIV		BRÅKI SKOLAN	▼	DEN LÅNGRE RADEN	▼	FÅR DET SOM SKJUTS UPP	DET KAN STÅ FÖR VÄSTMANLAND	▼	HYRT UT JORDEN
EN APERITIF					INTE ARTIG		GJORDE JÄTTEN					PAPPER ELLER KISTA	→	EFTER LUNCH
↳			FÄRHÖRA OLE TRETTON I ROM										•	
EN FORM AV AVSLAG				SLÅR FEL VINKNING							RESERVAMAMMA AMORTERING			
DESS VÄRDE VARIE-RAR	SOM INSEGEN BLIREN MISS						LIGGER HÖGT BETYDANDE							ÄREN DÅNG MEN INTE KENYAN
↳						VIND MEN EJ BLÅST GUDING					HARE EJ SETTS FÖRUT TORKAR			
EN REDDING		▼			SOM REAKAN RE-NAT OR-SAKA		OVANA MÅSTE HUNDEN IBLAND					TRAFIKERAS I PARIS		
TANKE-MÖDA			OLLAR BLIR OFTA KARL				TALI TAL ODLADE VIN					ASIAT GUILLLOU-HJÄLTE VIRA	→	
VE OCH KORS				FUNDERING, TVIVEL MUGGEN					BORG SOM SIMMA-DE		STATY TIDSKEDE			
BEDRIVITS						FÅGEL BARAI NYA ZEE-LAND	KVÄLLS-NÖJET FEBRU-ARIDAM					SÄNDER RADIO OCH TV I ITALIEN	↳	
BJL	JEFF LYNN-GRUPP				KARVAR OCH SNIDAR DRAKE						PYTTELITET HÅL ERBIUM			LEDDER AVEN HIMM-LER
↳						ÄRFÖR KVAST OCH OASIS	↘	NYI SMS ENLIGT SAOL				SÅGS FÖRR PÅ FILM-RULLE		
GJORDE PUBLIK-EN I PAUSEN	ORD SOM ÄR UTPE-KANDE	▼												

ORANGUTANGEN ÄR DEN ENDA AV MÄNNISKOAPORNA SOM INTE LEVER I AFRIKA, VILKET DE ANDRA (GORILLAN OCH SCHIMPANSEN) GÖR. ORANGUTANGEN FINNS VILT I INDONESIA OCH MALAYSIA. DEN ÄR OCKSÅ DEN MEST TRÅDLEVANDE AV MÄNNISKOAPORNA OCH TILLBRINGAR NÄSTAN HELA SIN TID I TRÄDEN, DÄR DEN GÖR ETT NYTT BO VARJE KVÄLL. ORANGUTANGERNA FINNS I REGNSKOGEN PÅ DESSA TVÅ ÖAR ...

Skicka lösningen senast den 25/10 till Birgit Lidström, Porfyrvägen 32A, 269 41 Östra Karup. Första rätt dragna lösningen vinner en Trisslott. Märk kuvertet "Byakryset". Glöm inte namn och adress. Lycka till!

Namn: _____ Adress: _____

November

Nästa nummer kommer ut 26 november
Skicka artiklar och annonser senast 8 november

Prenumeration

Alla hushåll i Näsåker får Byabladet. Övriga i Sverige kan prenumerera. För endast 200 kr/år får du fyra fullmatade nummer direkt hem i din brevlåda oavsett var du bor i Sverige.

Byabladet kommer ut med ett vår-, sommar- höst- och vinternummer.

Sätt in pengarna på BG 5015-6207 så skickar vi tidningen!

Glöm inte att skriva namn och adress på den som Byabladet ska skickas till.

Har du nåt att berätta

– skriv till Byabladet!
adress hittar du på sidan 2.

Glada Byarutan

Brukar ni be bordsbön hemma hos er innan ni äter, frågade prästen lilla Lovisa i söndagsskolan.
– Det behöver vi inte. Min mamma är jätteduktig på att laga mat.

- Torsten du måste gå upp! Du ska gå till skolan.
- Jag vill inte. Eleverna är så dumma och lärarna så elaka. Ge mig ETT skäl till att jag måste gå.
- Du är rektor!

Damen klagade hos hyresvärden;

- Varje gång det ett tåg rusar förbi, skakar det så att jag ramlar ur sängen!
 - Det kan jag aldrig tro, svarade hyresvärden.
 - Jodå det är sant lägg er själv i sängen så ska ni få se!
- Hyresvärden suckar men går och lägger sig i sängen. Då råkar damens fästman komma in genom dörren.
- Vad har ni för er, vrålar han.
- Hyresvärden tittar i taket och svarar nervöst:
- Skulle ni tro mig om jag säger att jag väntar på ett tåg.

- Jag ska sätta er på en diet av 1000 kalorier om dagen, sa läkaren till patienten.
- Okej, ska jag ta dem före eller efter maten?

Brev från Skatteverket:

- Vi saknar er hustrus förmögenhet och inkomst.

Svar från maken:

- Vem sjutton gör inte det?

Har du någon rolig historia som du vill bidra med?

Maila mig, birgit.lidstrom@yahoo.se

Lösning på Byakrysset 2 · 2020

PÅFÄGLAR LEVER VILT I INDIEN, SRI LANKA, PÅ JAVA OCH I INDOKINA. MEN DE FINNS OCKSÅ PÅ EN HELT ANNAN KONTINENT. I	GOESLIPETER AV	VILLO MANDIS	DE AK	PÅFÄGLAR
AVISSTÄTT FRÅN SOM BULTAT	TAR OCH TÄLLER OCH OBT	FRIDA	RESON	FÖDA UTGÖRS
SÄLTS BILAGET BEKONER FÖRT	KRAFT	KARLAR	KANDE	AV INSEKTER, SÄG MINNRE
RIS SOM BRANNS KAREN BLUDEN	FURST	LID	RESON	ORMAR OCH
DÄ	ZELUS	DOTTER	BYGG	BLAND
TREDDA DAGAR	NUMER	AMER	KANDE	PÅFÄGLAR
ENNAKT	EST	REG	GN	FRI
FINNS I	KOR	MO	SA	IKEN
UNGE	APATI	OR	KIDE	SEN
PRIVAT	IM	ST	STALIN	
ERELL	EILA	VAD	DADE	DANS
IGLO	GRETA	INGEN	F	
NALLE	REGAL	SESÅ		
STIA	AKNE	LOSD	RÅG	
ÅKE	GÄLL	NO	ANAMN	L
ORSA	MIN	KRUT	ARA	
GAP	H	GALA	TESER	ER
SALIGARE	O	MAR	ÄNG	BUL
RAKET	TEN	FJÄ	DRARS	SIG

Vinnare är Asta Hoflin, Hammarstrand som vinner en Trisslott. Grattis!

12 insända lösningar.

Vi har hyllorna fulla med bra att ha grejor för hus, hem och bil!

Närproducerade rökta delikatesser från Gradins Rökeri, som lax, sik, öring, skinka, karré, korvar med mera!

Livsmedel, mer KRAV och veg
Biltillbehör, kem och olja
även 20–25 liters dunkar
Tvätthall och verkstad
för uthyrning per timme
Kioskvaror, glass, korv och fika
Presenter och presentkort
Gasol från Primagaz
Batteribytan klockor

Extrapris på lördagsgodis 6.90/hg
(ord pris 8.90 hg)

Kaffe, te, choklad, caffe latte, espresso, **10:-** /koppen
cappuccino, wiener melange

Delicatoboll (originalet) mazariner, **10:-** /st
wienerbröd, bullar

IVT Center

Hos oss hittar du marknadens enda Svanen-märkta värmepumpar. EU-certifierad utbildning inom värmepumpsinstallationer.

Sture: 070 649 39 81 • Illern: 070 284 91 11
Albin: 070 335 16 03

Vi säljer fiskekort!

Stort utbud av
fisketillbehör

Öppet alla dagar till minst 21.00, ofta längre. Viss flex. Ring gärna och kolla.
Tel. 0622-101 70 • www.sturesror.com

